

Plan ogólny Gminy Dobrze

PROGNOZA ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Spis treści

Spis treści.....	2
1. Wstęp.....	3
Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami.....	3
Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy	4
2. Ogólna charakterystyka gminy	6
Podstawowe informacje o gminie	6
Charakterystyka gminy	6
Powiązania gminy z systemem przyrodniczym.....	6
Ogólna charakterystyka stanu środowiska. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu	7
3. Informacje o zawartości projektu Planu ogólnego	9
Koncepcja rozwoju i zagospodarowania gminy zawarta w Planie ogólnym Gminy Dobrze.....	9
Strefy planistyczne	9
Identyfikacja zmian w strukturze przestrzennej Gminy. Potencjalne zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym wprowadzane przez Plan ogólny – porównanie struktury funkcjonalno-przestrzennej Gminy w dotychczasowym i obecnym dokumencie planistycznym.....	11
4. Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko.....	15
5. Ustalenia końcowe	17
Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu (tzw. „opcja zerowa”).....	17
Analiza możliwości zastosowania rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem wdrażania ustaleń projektu Planu ogólnego.....	18
Analiza możliwości rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie Planu wraz z uzasadnieniem ich wyboru	18
Propozycja monitoringu skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania.....	20
Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko	21
Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym	21
Załącznik – charakterystyka środowiska gminy Dobrze	25
Użytkowanie gruntów	25
Położenie na tle jednostek fizyczno-geograficznych	26
Geologia i ukształtowanie terenu.....	26
Klimat	26
Gleby i przydatność rolnicza gruntów	27
Lasy	29
Surowce mineralne.....	30
Wody powierzchniowe i podziemne	32
Ochrona przyrody.....	34
Rekomendacje i wnioski zawarte w audycie krajobrazowym oraz krajobrazy priorytetowe	37

1. Wstęp

Informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami

Obowiązek sporządzenia prognozy do projektu planu ogólnego gminy wynika z ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. z 2008 roku Nr 199 poz. 1227; t.j. Dz. U. z 2024 r. poz. 1112, 1881, 1940).

Prognoza powinna

- zawierać:

- a) informacje o zawartości, głównych celach projektowanego dokumentu oraz jego powiązaniach z innymi dokumentami,
- b) informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy,
- c) propozycje monitoringu - dotyczące przewidywanych metod analizy skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania,
- d) informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko,
- e) streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym;

- określać, analizować i oceniać:

- a) istniejący stan środowiska
- b) prognozowane zmiany tego stanu w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu (tzw. „opcja zero”),
- c) stan środowiska na obszarach objętych przewidywanym znaczącym oddziaływaniem,
- d) istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu,
- e) przewidywane znaczące oddziaływania, w tym oddziaływania bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe oraz pozytywne i negatywne, na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru, a także na środowisko, a w szczególności na:
 - różnorodność biologiczną,
 - ludzi,
 - zwierzęta,
 - rośliny,
 - wodę,
 - powietrze,
 - powierzchnię ziemi,
 - krajobraz,
 - klimat,
 - zasoby naturalne,
 - zabytki,
 - dobra materialne
 - z uwzględnieniem zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy;

- przedstawiać:

- a) analizę możliwości zastosowania rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem realizacji Planu, w szczególności na cele i przedmiot ochrony obszaru Natura 2000 oraz integralność tego obszaru,
- b) analizę możliwości rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projektowanym projekcie Planu wraz z uzasadnieniem ich wyboru oraz opis metod dokonania oceny prowadzącej do tego wyboru albo wyjaśnienie braku rozwiązań alternatywnych, w tym wskazania napotkanych trudności wynikających z niedostatków techniki lub luk we współczesnej wiedzy.

Proponowany zakres niniejszej prognozy, zgodnie z powyższą ustawą, został uzgodniony z Regionalnym Dyrektorem Ochrony Środowiska.

Przy sporządzaniu niniejszej prognozy wykorzystano następujące materiały źródłowe i pomocnicze:

- Opracowanie ekofizjograficzne do Planu ogólnego gminy Dobrze,
- Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy Dobrze,
- Plan zagospodarowania przestrzennego województwa kujawsko-pomorskiego,

- Strategia rozwoju województwa kujawsko-pomorskiego,
- Pogram ochrony środowiska i plan gospodarki odpadami dla województwa kujawsko-pomorskiego,
- raporty o stanie środowiska województwa kujawsko-pomorskiego z lat 2000-17 (WIOŚ)
- dane Głównego Urzędu Statystycznego
- Ocena stanu sanitarnego województwa kujawsko-pomorskiego (opracowanie Państwowy Wojewódzki Inspektor sanitarny w Bydgoszczy)
- inne dane, informacje, opracowania pozyskane w trakcie sporządzania Planu ogólnego gminy
- www.geoportal.gov.pl, www.geoportal.mojregion.info, www.stat.gov.pl, GoogleEarth

Informacje o metodach zastosowanych przy sporządzaniu prognozy

Niniejsze opracowanie, w warstwie merytorycznej, jest podzielone na dwie zasadnicze części:

- 1) Informacje na temat zawartości i ustaleń projektu planu ogólnego oraz ogólna charakterystyka gminy.
- 2) Właściwa prognoza. Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko przeanalizowano uwzględniając dwie płaszczyzny: 1. funkcje planowane do rozwoju i realizacji na terenie Gminy (ujęcie funkcjonalne – „działalnościowe”), 2. strefy planistyczne (ujęcie przestrzenne)

dla następujących aspektów środowiska:

- c) system Natura 2000
- d) różnorodność biologiczna,
- e) ludzie,
- f) zwierzęta i rośliny,
- g) woda,
- h) powietrze,
- i) powierzchnia ziemi,
- j) krajobraz,
- k) klimat,
- l) zasoby naturalne,
- m) zabytki i dobra kultury,
- n) dobra materialne.

Ponadto w opracowaniu zawarto informacje o charakterze technicznym – związane z wdrażaniem Planu ogólnego w kontekście jego oddziaływań na środowisko – analizę możliwości zastosowania rozwiązań alternatywnych, analizę rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, wytyczne dotyczące monitoringu, a także streszczenie w języku niespecjalistycznym.

Wraz z reformą planowania przestrzennego, plan ogólny gminy stał się podstawowym dokumentem planistycznym przygotowywanym i uchwalanym przez gminę. Jego celem jest określenie głównych kierunków zagospodarowania przestrzennego całego obszaru gminy. Plan ogólny nie jest jednak pierwszym dokumentem o takim charakterze i prognoza do tego dokumentu nie może być sporządzana, tak jakby wytyczał on wszystkie założenia rozwoju przestrzennego dla obszaru, który dotąd nie był zagospodarowany – tymczasem plan ogólny uwzględnia zarówno już obecne w gminie zagospodarowanie, jak też kierunki jego rozwoju/zmian określone w dotąd obowiązującym dokumencie, który odpowiadał za ich wytyczanie (nawet jeśli ustalenia dotąd obowiązującego dokumentu nie zostały dotąd zrealizowane – to już ówczesny dokument takie zamierzenie wprowadzał, a plan tylko dokonuje adaptacji tych ustaleń – zapewniając ciągłość pewnej wizji i koncepcji rozwoju gminy). Tak więc, planu ogólnego „nie można obarczać” za wszystkie sformułowane ustalenia i prognozowane skutki środowiskowe ich realizacji. Jeśli uwzględni się cel sporządzania planu ogólnego (określenie kierunków kształtowania zagospodarowania – przypisanie funkcji poszczególnym terenom) oraz jego rolę w procesie planistycznym (stanowi podstawę dla sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego), dostrzega się bardzo dużą analogię z rolą i znaczeniem studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Dotąd to studium było dokumentem kształtującym kierunki rozwoju zagospodarowania w gminie i na etapie jego sporządzania, projekt studium podlegał strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko, w celu sprawdzenia w jaki sposób realizacja ustaleń tego dokumentu może wpływać na środowisko. Rozwój przestrzenny gminy jest procesem ciągłym – niezależnym od charakteru dokumentów planistycznych, które zgodnie z aktualnie obowiązującymi przepisami, formułują jego założenia. Dlatego też, właściwe i w pełni uzasadnione jest przyjęcie metodyki sporządzenia prognozy do projektu POG, zakładającej porównanie ustaleń tego dokumentu, z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania, które dotąd formułowało założenia polityki rozwoju. Jeśli POG przejął pod tym względem rolę SUIKZP to zasadne jest w pierwszej kolejności zidentyfikowanie jakie zmiany w kierunkach

rozwoju przestrzennego gminy są obecnie wprowadzane, a w drugiej kolejności – dokonanie oceny jaki może wpływ na środowisko realizacji tych ustaleń, które zostają zmienione w POG względem dotąd obowiązującego SUiKZP.

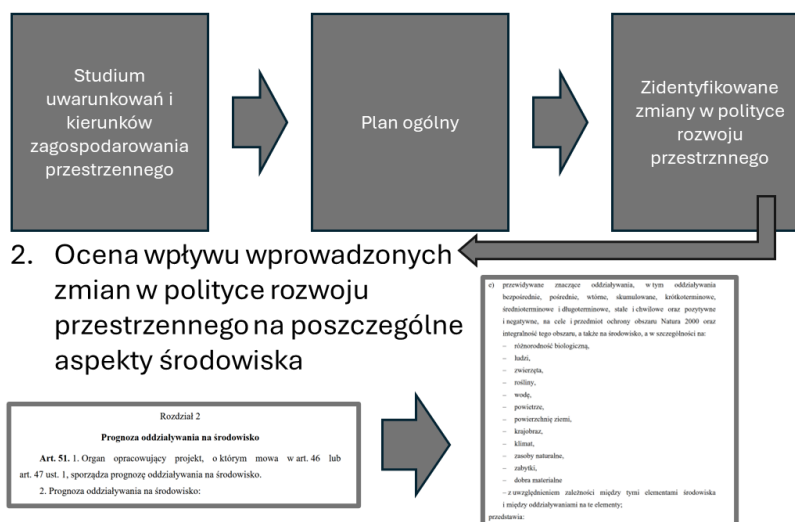
Z punktu widzenia wpływu ustaleń Planu ogólnego na poszczególne aspekty środowiska przyrodniczego, szczególnie ważne jest odniesienie jego ustaleń do dotychczas obowiązujących ustaleń – czyli określenie charakteru i skali ewentualnych zmian. Należy zauważyć, że prognoza oddziaływania na środowisko odnosi się przede wszystkim do zmian, które zajdą w zakresie tego oddziaływania wskutek wdrażania ustaleń Planu ogólnego, a w mniejszym stopniu odnosi się do skutków „stałych” i już obecnych – które miały miejsce także przed przyjęciem Planu ogólnego, i/lub które nie ulegną zmianie wskutek uchwalenia Planu ogólnego i realizacji jego ustaleń. Każdy dokument planistycznych o takim charakterze (dotąd - studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, a obecnie – plan ogólny gminy) charakteryzuje się pewną grupą ustaleń, które są adaptowane – są one wynikiem stanu już istniejącego i nieprzewidywanego do zmian (uchwalenie planu ogólnego w żaden sposób nie zmienia tych uwarunkowań) oraz grupą ustaleń, które wyznaczają nową jakość w funkcjonowaniu gminy – są to zagadnienia, które planuje się ustanowić, bądź zmienić i będą one miały wpływ na powstanie nowego zagospodarowania i/lub nowych rodzajów (czy też modyfikacji dotychczas istniejących) oddziaływań na środowisko.

Oczywiście sposób zapisu ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz planu ogólnego gminy, nie tylko nie są tożsame, ale wręcz mocno odmienne. Porównanie struktury funkcjonalno-przestrzennej, a więc kierunków zagospodarowania przestrzennego określanych dla poszczególnych elementów przestrzeni gminy, dotąd i obecnie - nie może się więc odbyć w sposób automatyczny, tylko wymaga eksperckiej analizy na ile obecnie ustalane przeznaczenie terenów (poprzez określenie stref planistycznych), będzie stanowiło kontynuację, a na ile zmianę dotychczasowej polityki przestrzennej gminy. Identyfikacja tych zmian, z uwzględnieniem dopuszczanych/określanych parametrów zagospodarowania, przypisanych dla poszczególnych stref - jest podstawą do sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko dla niniejszego projektu planu ogólnego gminy.

Przyjęta logika prac przy prognozie

Prognoza oddziaływania na środowisko realizacji ustaleń planu ogólnego gminy jest sporządzana w dwóch etapach:

1. Porównanie kierunków rozwoju zagospodarowania określonych w dotąd obowiązującym oraz aktualnie sporządzanym dokumencie, a także zidentyfikowanie wprowadzonych zmian

2. Ogólna charakterystyka gminy

Podstawowe informacje o gminie

Gmina Dobrze jest gminą wiejską położoną w województwie kujawsko pomorskim, w powiecie radziejowskim (jest jedną z siedmiu gmin powiatu).

Odległość z jej siedziby do miast stołecznych województwa, wynosi: do Bydgoszczy ok. 71 km, a do Torunia ok. 51 km.

Gmina graniczy z gminami powiatu radziejowskiego: Radziejów i Osiężyn, powiatu inowrocławskiego: Kruszwica i Dąbrowa Biskupia oraz powiatu aleksandrowskiego: Zakrzewo.

Gminę zamieszkuje niespełna 4,8 tys. osób (co lokuje ją na 101. pozycji wśród 144 gmin województwa oraz na 4. pozycji wśród 7 gmin powiatu). Pod względem zajmowanej powierzchni (7081 ha), gmina zajmuje 124. lokatę, a w powiecie radziejowskim wyprzedza tylko gminę miejską Radziejów. Gęstość zaludnienia wynosi około 67 osób na km² i jest najwyższa w powiecie – na tle wartości wojewódzkich dla obszarów wiejskich, sytuuje się wyraźnie powyżej przeciętnej (wynosi ona 49).

Sieć osadnicza składa się z 19 sołectw, z których większość należy zaliczyć do małych lub bardzo małych (aż 6 liczy poniżej 100 mieszkańców, a łącznie 12 poniżej 200 mieszkańców). Siedziba gminy zalicza się do dość dużych miejscowości wiejskich.

Gmina cechuje się wybitnie rolniczym charakterem – leży w obszarze centralnych Kujaw, które utożsamiane są z bardzo korzystnymi warunkami rozwoju rolnictwa i uchodzą za główny obszar żywicielski Województwa, choć jednocześnie kojarzone są z permanentną suszą rolniczą, obniżającą zbiory. Gmina cechuje się bardzo niską lesistością, położeniem poza systemem obszarów chronionych, położeniem poza głównymi ciągami komunikacyjnymi (główną osią komunikacyjną, zapewniającą dostępność, jest droga wojewódzka, brak dróg krajowych i linii kolejowych) i dość dużym oddaleniem od większych miast. Cechuje się niskim poziomem przedsiębiorczości, a powiat radziejowski należy do najmniejszych pod względem liczby ludności, zajmowanej powierzchni oraz do grupy powiatów o niezbyt dużym potencjale gospodarczym. Cechuje się przede wszystkim rolniczym charakterem. Wykazuje trwale gorsze od przeciętnej wojewódzkiej wskaźniki bezrobocia.

Wykaz sołectw (ludność wg stanu na 2025 r.)

- Bodzanowo - 114;
- Bodzanowo Drugie - 90;
- Borowo (w skład którego wchodzi miejscowości Altana, Borowo, Morawy) - 173;
- Bronisław - 451;
- Byczyna - 203;
- Byczyna-Kolonia - 73;
- Czołpin - 92;
- Dęby - 574;
- Dobrze - 1 652;
- Dobrze-Kolonia - 122;
- Dobrze-Wieś - 169;
- Kłonowo - 99;
- Koszczały - 94;
- Krzywosądz - 257;
- Ułomie (w skład którego wchodzi miejscowości Ułomie i Ludwikowo) - 83;
- Narkowo - 85;
- Przysiek - 347;
- Smarglin - 205;
- Szczebłotowo - 117.

Źródło liczby ludności: Raport o stanie gminy Dobrze

Charakterystyka gminy

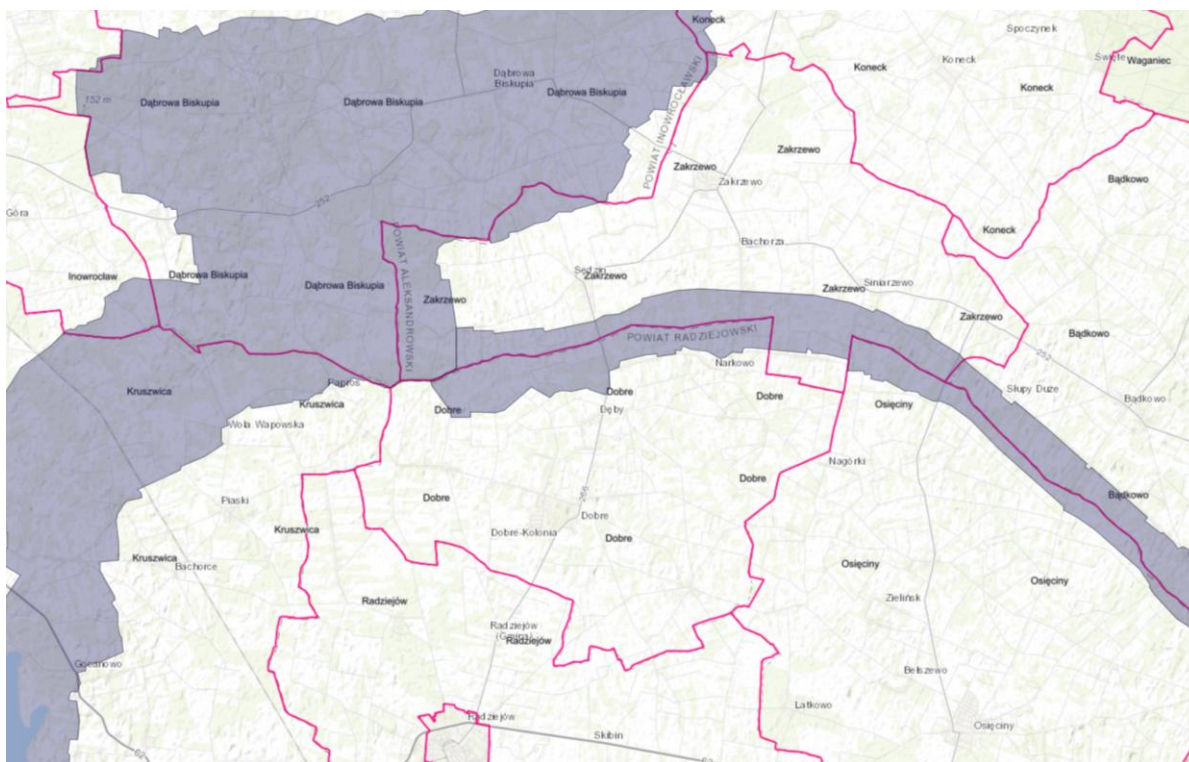
Charakterystyka zasobów środowiska gminy została przedstawiona w załączniku do niniejszej prognozy.

Powiązania gminy z systemem przyrodniczym

Gmina Dobrze jest częścią systemu przyrodniczego środkowych Kujaw, a praktycznie wszystkie elementy jej środowiska przyrodniczego stanowią fragmenty większych jednostek, mających swoje kontynuacje w sąsiednich obszarach. W przypadku niektórych zagadnień, zwłaszcza stosunków wodnych oraz zanieczyszczeń powietrza, podkreślić należy fakt zachodzenia wzajemnych interakcji – zmiany dokonane poza granicami gminy będą skutkowały zmianami na terenie gminy Dobrze – i odwrotnie.

Analizując „osadzenie” gminy w systemie przyrodniczym należy zwrócić uwagę zwłaszcza na następujące aspekty, w zakresie których poza granicami gminy ma miejsce ciągłość niemal tożsamyh uwarunkowań:

- rzeźba terenu, w tym zwłaszcza rozciągająca się w sąsiednich gminach równina morenowa oraz pradolina zajęta przez Kanał Bachorze,
- korytarz ekologiczny o znaczeniu krajowym, który stanowi pradolina zajęta przez Kanał Bachorze
- pokrywa glebowa i jakość rolniczej przestrzeni produkcyjnej,
- warunki hydrologiczne (przynależność do zlewni cząstkowych oraz kontynuacja cieków),
- zasięg występowania głównego zbiornika wód podziemnych,
- stan środowiska.

Korytarz ekologiczny wyznaczony przez IBS PAN o nazwie Kanał Bachorze (KPN-C-12B)

<https://mapa.korytarze.pl/>

Ogólna charakterystyka stanu środowiska. Istniejące problemy ochrony środowiska istotne z punktu widzenia realizacji projektowanego dokumentu

Analiza stanu i zagrożeń środowiska na terenie pojedynczej gminy, tym bardziej tak niewielkiej powierzchniowo gminy wiejskiej, jest zadaniem utrudnionym ze względu na małą dostępność danych i informacji, co z kolei wynika z faktu, że gmina jest jednostką zbyt małą dla rzetelnego badania stanu środowiska. Należy także podkreślić fakt, że szereg danych dotyczących wielkości emisji zanieczyszczeń jest publikowanych w ujęciu powiatowym, co jest niemiernodajne jeśli uwzględni się zróżnicowania wewnętrzne powiatów, nawet w przypadku powiatu tak niewielkiego jak powiat radziejowski. Na tle innych powiatów, słabo uprzemysłowiony powiat radziejowski cechuje się niskimi poziomami emisji – emisje SO₂, NO₂, CO oraz pyłu są wg danych WIOŚ niskie lub bardzo niskie. Głównie z tego powodu na terenie powiatu działalność WIOŚ w zakresie prowadzenia pomiarów różnych aspektów oddziaływań na środowisko jest znacznie mniejsza, niż w rejonach silnie zagrożonych. Należy przypuszczać, że większość zanieczyszczeń na terenie powiatu radziejowskiego, generowane jest poza nim – w uprzemysłowionym rejonie Inowrocławia, węglowym zagłębiu północnej Wielkopolski, czy też we Włocławku (choć przy przewadze wiatrów zachodnich silniejsze zagrożenie stanowi rejon Inowrocławia).

Podkreślić należy, że na terenie gminy nie działają podmioty kwalifikowane jako zakłady o zwiększonym i dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej.

Dostępne dane pozwalają zaliczyć gminę Dobre do obszarów o stosunkowo typowym charakterze ale niższej od przeciętnej intensywności generowanych oddziaływań na środowisko oraz potencjalnych jego zagrożeń, w którym nie notuje się szczególnych zagrożeń, a część z potencjalnych zagrożeń w ogóle nie jest tu reprezentowanych. Brak konkretnych danych, ale dostępne przesłanki pozwalają przyjąć, że jakość życia w gminie Dobre wynikająca ze stanu środowiska na pewno nie jest niższa, niż w większości gmin podobnej klasy, a w zakresie niektórych aspektów może być wyższa.

Gmina Dobre charakteryzuje się stosunkowo dobrym stanem środowiska przyrodniczego, wynikającym z niewielkiego stopnia urbanizacji. Wysokiej jakości gleby determinują rolnicze użytkowanie przestrzeni i to właśnie rolnictwo ma największe znaczenie w zanieczyszczaniu środowiska, przede wszystkim wód powierzchniowych i podziemnych oraz erozji gleb. Brak centralnych systemów ogrzewania powoduje, że ważną składową oddziaływań na powietrze będą niskowydajne indywidualne systemy grzewcze. Na szczęście gminach cechuje się dobrymi warunkami przewietrzania, wskutek czego nie powstają zastoiska zanieczyszczeń.

Istotnym elementem środowiska są wody powierzchniowe i podziemne. Gmina w większości leży w zlewni Kanātu Bachorze, który jest silnie zagrożony degradacją wskutek upraw polowych.

Na uwagę zasługuje obecność Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 – Dolina Kopalna Wielkopolska, który obejmuje całą powierzchnię gminy (jest bardzo rozległy - prawie 60 razy większy od powierzchni gminy Dobre). Wody tego zbiornika charakteryzują się dobrą jakością i brakiem zanieczyszczeń antropogenicznych.

Mimo ogólnie korzystnego stanu środowiska, na obszarze gminy występują potencjalne zagrożenia, wynikające głównie z uwarunkowań naturalnych oraz dominującego sposobu użytkowania terenu:

- Wrażliwość wód powierzchniowych na zanieczyszczenia. Głównym źródłem pozostaje rolnicze użytkowanie.
- Zagrożenia dla wód gruntowych - pierwszy poziom wód gruntowych na terenie gminy występuje często płytko, zwłaszcza w dolinach cieków i zagłębieniach bezodpływowych, gdzie zwierciadło wody może zalegać na głębokości do 2 m p.p.t. Wody te są podatne na zanieczyszczenia oraz mogą powodować okresowe nadmierne uwilgotnienie gleb, co stanowi problem zarówno dla rolnictwa, jak i dla lokalizacji zabudowy.
- Presja rolnicza - intensywne użytkowanie rolnicze gleb o wysokiej bonitacji, szczególnie na wysoczyznach morenowych, może prowadzić do degradacji gleb, spływu biogenów do wód powierzchniowych oraz wzrostu presji na ekosystemy wodne.

Wśród najważniejszych problemów ekologicznych gminy Dobre, wskazuje się także:

- Niską emisję z indywidualnych systemów grzewczych. Znaczna część gospodarstw domowych korzysta z tradycyjnych źródeł energii i ogrzewana jest nadal paliwami stałymi, głównie węglem kamiennym i drewnem. Instalacje domowe są często stare i mało wydajne, a presja materialna skłania do wykorzystywania różnych paliw, w tym także o niezbyt wysokiej jakości. Ta uciążliwość charakteryzuje się wahaniami sezonowymi i szczególnie duże znaczenie ma w sezonie grzewczym przy niekorzystnych stanach pogody.
- Eksploatacja kopalni – dosyć duża liczba wyrobisk degraduje krajobraz i zmienia stosunki wodne, a ruch związany z wywózką urobku stanowi zagrożenie dla ludności. Wiąże się z emisją hałasu, zanieczyszczeń powietrza, generowaniem wibracji oraz stwarzaniem zagrożeń dla bezpieczeństwa mieszkańców.

Podsumowując, należy stwierdzić, że na terenie gminy Dobre identyfikuje się następujące – istniejące i potencjalne zagrożenia środowiska:

- związane z osadnictwem - o umiarkowanym natężeniu, ale prognozowanym spadku wraz z modernizacją systemów grzewczych,
- związane z rolnictwem - o umiarkowanym natężeniu,
- związane z funkcją komunikacyjną - w rejonie przebiegu drogi wojewódzkiej nr 266 – o niewielkim natężeniu.

W kontekście potencjalnych lub rzeczywistych istotnych problemów ekologicznych, wskazać należy zwłaszcza:

- zagrożenie niską emisją z mało wydajnych urządzeń grzewczych zainstalowanych w domostwach (zwłaszcza instalacje wykorzystujące węgiel kamienny) – problem może być zauważalny przy niesprzyjających uwarunkowaniach klimatycznych (zwłaszcza w okresie jesiennym),
- zagrożenia związane z ruchem drogowym,
- ryzyko zanieczyszczenia wód otwartych - rzek oraz jezior,
- ryzyko zanieczyszczenia wód gruntowych – dotyczy to głównie terenów obniżen,
- zagrożenia związane z prowadzeniem gospodarki rolnej (różne aspekty oddziaływań rolnictwa) - związane z uprawami polowymi (pojawia się tu zagrożenie zwiększonej erozji w obszarach o znacznym nachyleniu terenu,

jak też zanieczyszczeń nawozami wód wskutek spływu powierzchniowego) oraz hodowlą, zwłaszcza w dużych gospodarstwach,

- zagrożenia związane z prowadzeniem pozostałych działalności gospodarczych.

3. Informacje o zawartości projektu Planu ogólnego

Koncepcja rozwoju i zagospodarowania gminy zawarta w Planie ogólnym Gminy Dobre

Koncepcja rozwoju i zagospodarowania gminy zawarta w Planie ogólnym Gminy Dobre oddaje obecną strukturę funkcjonalno-przestrzenną gminy określoną w studium uwarunkowań i mającą generalnie swoje przełożenie w zagospodarowaniu:

- większość gminy pozostaje przestrzenią otwartą – w postaci terenów rolnych lub (bardzo nielicznych) leśnych,
- strukturę gminy określają: wyraźny podział na niewielką część północną – związaną z pradoliną zajęta przez Kanał Bachorze oraz pozostałą, typowo wysoczyznową, zajęta przede wszystkim przez tereny rolne, układ osadniczy, drogi;
- cechą charakterystyczną gminy jest duża liczba niewielkich miejscowości i miejscami rozproszonej zabudowy – przy zaledwie 19 sołectwach, aż 6 liczy poniżej 100, a kolejne 6 od 100 do 200 mieszkańców
- układ osadniczy oraz sieć komunikacyjna to elementy trwałe i w niezmiennionej formie przeniesione do POG,
- rozmieszczenie stref określających poszczególne funkcje terenu jest, co do idei, bardzo zbliżone z ustaleniami studium, jednak wykazuje jedną podstawową różnicę – plan ogólny gminy, ze względu na narzuconą i wymaganą metodykę jego konstruowania, musi być dostosowany do prognozowanego zapotrzebowania na tereny rozwojowe, podczas gdy studium mogło wyznaczać tereny wykraczające poza realne potrzeby, a więc plan likwiduje znaczące przewymiarowanie terenów wskazywanych pod rozwój zainwestowania; uwagę zwraca także kolejny aspekt – „techniczny” (związany z tworzeniem rysunku planu) - obszary zabudowy miejscowości w POG są dostosowane do faktycznych zasięgów, podczas gdy w SUIKZP obejmowały szerszy „umowny” obszar zainwestowania miejscowości lub wręcz przeciwnie – w SUIKZP nie były w ogóle odnotowane (pomijano wskazywanie pojedynczej rozproszonej zabudowy, bo wysoki poziom ogólności oraz niedokładności studium powodowały, że szereg elementów zagospodarowania nie znalazło się na rysunku studium, pomimo iż funkcjonowały w przestrzeni; obecnie wszystkie one są szczegółowo zainwentaryzowane i ujęte jako strefy planistyczne – co powoduje wrażenie, że jest to zagospodarowanie nowowprowadzone przez plan ogólny, podczas gdy plan odnotowuje tu tylko stan zastany). Wizualnym tego wyrazem jest wyznaczenie z jednej strony mniejszej powierzchni przeznaczanej w POG na cel rozwoju zagospodarowania, ale niekiedy w innych lokalizacjach – większych niż pokazywane w SUIKZP lub nawet - wyznaczenie stref wskazujących istniejące zagospodarowanie w POG, w lokalizacjach pokazanych w SUIKZP jako tereny otwarte;
- porównanie powierzchni wskazywanych na cele rozwoju najczęściej występującego zagospodarowania, wskazuje na ogromną redukcję skali terenów, w których możliwe jest funkcjonowanie istniejącego oraz rozwój nowego zagospodarowania:

Powierzchnia wskazywana na cele gospodarcze w SUIKZP – 72 ha, pow. stref gospodarczych (SP) w POG – 52 ha

Powierzchnia wskazywana na cele mieszkaniowo-usługowe w SUIKZP – 683 ha, pow. stref SJ, SU i SW w POG – 185 ha

Oznacza to, że POG dopuszcza znacznie mniejszą inwazyjność procesów społeczno-gospodarczych, a w innym ujęciu – „uwalnia” kilkaset ha, które dotąd wskazywane były jako możliwe do rozwoju zagospodarowania, a obecnie zostaną pozostawione jako tereny otwarte, przede wszystkim zachowane jako tereny rolne. Różnica tylko dla terenów mieszkaniowych, usługowych i produkcyjnych wynosi tu 518 ha

- na terenie gminy nie wyznacza się stref, w których możliwe byłoby lokowanie instalacji energetyki bazującej na źródłach odnawialnych (w profilu dodatkowym nie wskazuje się możliwości funkcjonowania elektrowni wiatrowych oraz fotowoltaiki)
- miejscowości Dobre, Dęby, Bronisław i Przysiek, skupiające około 3/5 całej ludności gminy, a więc już dziś są największymi skupiskami ludności i zagospodarowania, pozostaną takimi obszarami i w nich wyznacza się największe powierzchnie stref o charakterze mieszkaniowym.

Struktura określona w Planie jest więc z jednej strony czytelna, a z drugiej oddaje zróżnicowanie zagospodarowania gminy.

Strefy planistyczne

W Planie ogólnym Gminy Dobre wydzielono łącznie 863 jednostki zaklasyfikowane do 12 stref planistycznych. W Planie nie wydzielono strefy handlu wielkopowierzchniowego (SH).

Największą liczbę jednostek wydzielono w ramach strefy wielofunkcyjnej z zabudową zagrodową (429), strefy wielofunkcyjnej z zabudową mieszkaniową jednorodzinną (245), strefy usługowej (47).

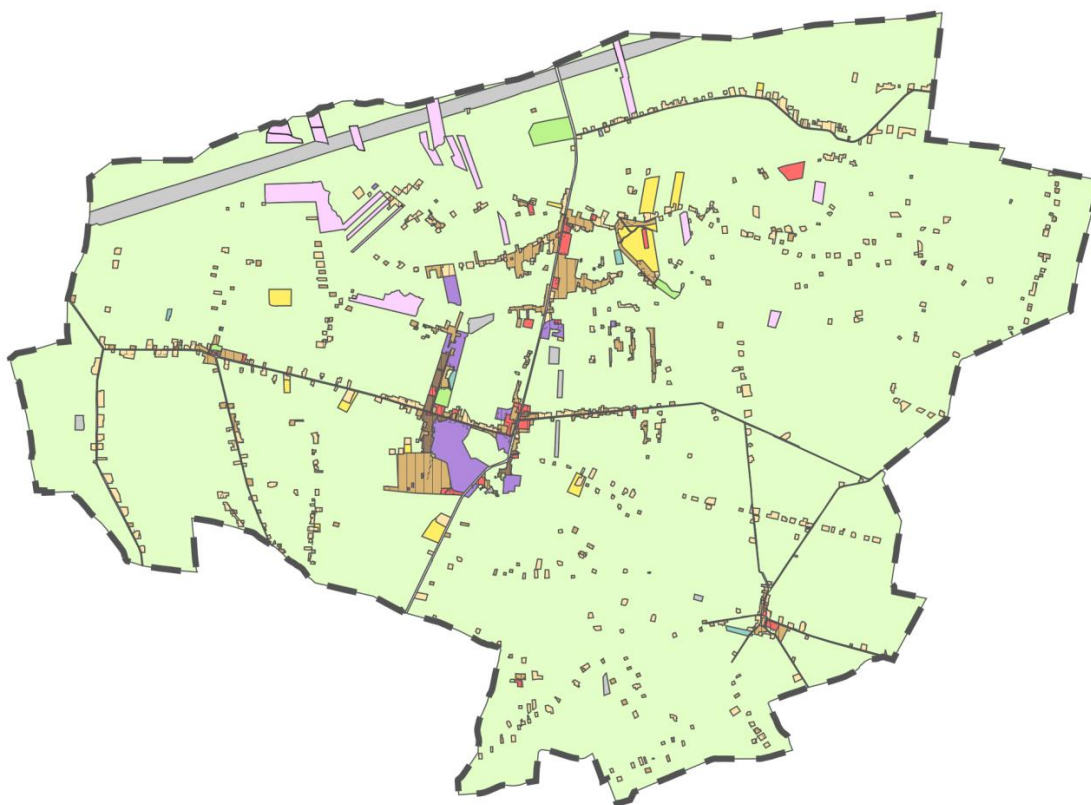
Pod względem powierzchni zajmowanej przez strefy, dominują strefy otwarte – pomimo, że jest ich niewiele (18), zajmują bardzo duże powierzchnie – łącznie aż 95,5% ogólnej powierzchni gminy. Zauważalne powierzchnie zajmują jeszcze tylko strefy wielofunkcyjne z zabudową mieszkaniową jednorodzinną oraz z zabudową zagrodową

(po ok. 1,2% powierzchni ogólnej powierzchni) i strefa komunikacyjna (0,9%). Pozostałe strefy zajmują znacznie mniejsze powierzchnie i notują znikome udziały w ogólnej powierzchni gminy.

Tabela. Informacja o strefach planistycznych

Strefa	Oznaczenie	Liczba jednostek	Łączna powierzchnia ok. (ha)	Udział w ogólnej powierzchni stref ok. (%)
cmentarzy	SC	4	4,7	0,1
górnictwa	SG	18	97,6	1,4
infrastrukturalna	SI	21	126,9	1,8
wielofunkcyjna z zabudową mieszkaniową jednorodzinną	SJ	245	137,9	1,9
komunikacyjna	SK	2	45,3	0,6
zieleni i rekreacji	SN	17	18,0	0,3
otwarta	SO	18	6332,6	89,4
gospodarcza	SP	15	52,0	0,7
produkcji rolniczej	SR	21	44,2	0,6
usługowa	SU	47	33,6	0,5
wielofunkcyjna z zabudową mieszkaniową wielorodzinną	SW	12	13,8	0,2
wielofunkcyjna z zabudową zagrodową	SZ	429	174,8	2,5
handlu wielkopowierzchniowego	SH	nie wydziela się		

Parametry zagospodarowania dla stref planistycznych wyznaczonych w Planie ogólnym Gminy Dobrze są typowe dla poszczególnych rodzajów zagospodarowania. Intensywność jest dostosowana do wiejskiego charakteru zabudowy, nawet budynki wielorodzinne zachowują umiarkowaną wysokość. Adekwatne do charakteru są także wymagane wskaźniki powierzchni biologicznie czynnej.

Strefy Planistyczne

SW	- strefa wielofunkcyjna z zabudową mieszkaniową wielorodzinną
SJ	- strefa wielofunkcyjna z zabudową mieszkaniową jednorodzinną
SZ	- strefa wielofunkcyjna z zabudową zagrodową
SU	- strefa usługowa
SP	- strefa gospodarcza
SR	- strefa produkcji rolniczej
SC	- strefa cmentarzy
SN	- strefa zieleni i rekreacji
SG	- strefa górnictwa
SI	- strefa infrastrukturalna
SO	- strefa otwarta
SK	- strefa komunikacyjna

Podział Gminy Dobrze na strefy planistyczne

Identyfikacja zmian w strukturze przestrzennej Gminy. Potencjalne zmiany w zagospodarowaniu przestrzennym wprowadzane przez Plan ogólny – porównanie struktury funkcjonalno-przestrzennej Gminy w dotychczasowym i obecnym dokumencie planistycznym

Z punktu widzenia wpływu ustaleń Planu ogólnego na poszczególne aspekty środowiska przyrodniczego, szczególnie ważne jest odniesienie jego ustaleń do istniejącego zagospodarowania (czyli skala planowanych zmian). Należy zauważyć, że prognoza oddziaływania na środowisko odnosi się przede wszystkim do zmian, które zajdą w zakresie tego oddziaływania wskutek wdrażania ustaleń Planu ogólnego, a w mniejszym stopniu odnosi się do skutków „stałych” i już obecnych – które miały miejsce także przed przyjęciem Planu, i/lub które nie ulegną zmianie wskutek uchwalenia Planu i realizacji jego ustaleń.

Każdy z dokumentów planistycznych (w tym przypadku – plan ogólny, wcześniej - studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy) charakteryzuje się pewną grupą ustaleń (kierunków przeznaczenia terenu, parametrów zagospodarowania), które są adaptowane – są one wynikiem stanu już istniejącego i nieprzewidywanego do zmian (uchwalenie Planu w żaden sposób nie zmienia tych uwarunkowań) oraz grupą ustaleń, które wyznaczają nową jakość w funkcjonowaniu gminy – są to zagadnienia, które planuje się

ustanowić, bądź zmienić i będą one miały wpływ na powstanie nowego zagospodarowania i/lub nowych rodzajów (czy też modyfikacji dotychczas istniejących) oddziaływań na środowisko. Wśród uwarunkowań nie zmienianych w Planie (adaptowanych) na uwagę zasługują przede wszystkim te, które pozostawione w dotychczasowym stanie przyczynią się do pogarszania lub utrzymywania negatywnego stanu w zakresie oddziaływań (problem „zaniechania” – sytuacja, gdy Plan nie wprowadza zmian, które byłyby pożądane dla poprawy stanu środowiska).

Podstawowy zarys i kierunki zagospodarowania gminy Dobre wyznacza Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Dobre. Jest to dokument planistyczny obejmujący obszar całej gminy, który w sposób ogólny określa zasady polityki przestrzennej na terenie gminy. Studium zostało przyjęte Uchwałą Nr XVI/112/2000 Rady Gminy Dobre z dnia 24 stycznia 2000 r. Zmianę studium Rada Gminy Dobre uchwaliła Uchwałą Nr XXV/160/2012 z dnia 13 grudnia 2012 r. Punktem wyjścia do porównań jest więc Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego Gminy Dobre, w aktualnej wersji z roku 2012.

Należy podkreślić, że ze względu na różnice w sposobie formułowania ustaleń (Plan definiuje strefy określające przeznaczenie oraz podstawowe parametry ich zagospodarowania; studium w znacznie bardziej czytelny sposób pokazywało wizję rozwoju przestrzennego gminy, w tym znacznie czytelniej komunikowało planowane elementy zagospodarowania, posiadało także obszerny komentarz określający kierunki i zasady oraz parametry, jak też odwoływało się do przepisów odrębnych), obydwie dokumenty nie mogą być porównane w pełni i w sposób bezpośredni. Porównanie będzie dotyczyło przede wszystkim wizji rozwoju zagospodarowania wyrażonej poprzez określenie stref planistycznych, które porówna się z określonymi w studium „kierunkami rozwoju terenów”.

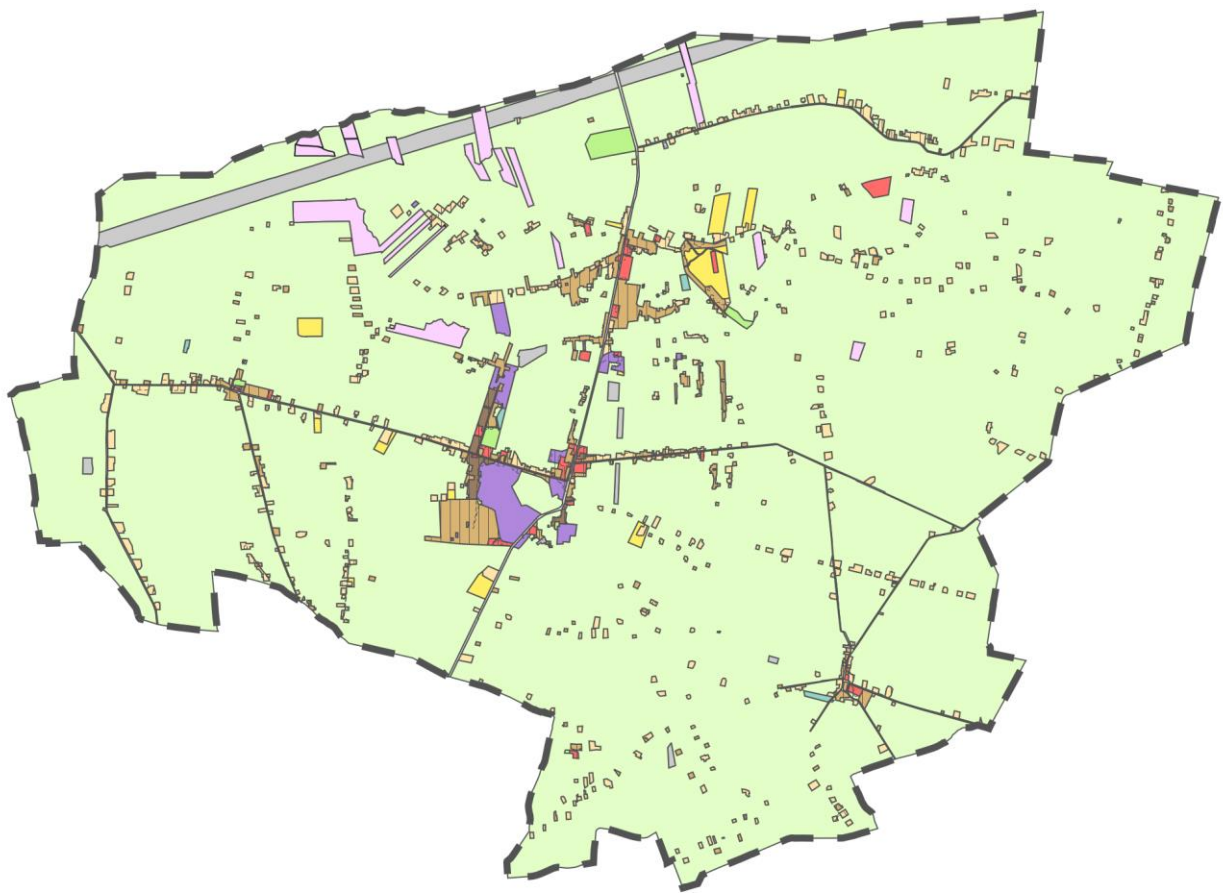
Zauważyć należy specyfikę analizowanego Studium – jest ono silnie zdezaktualizowane. Zostało sporządzone przed ćwierćwieczem a zaktualizowane przed 14 laty. Nawet w gminie o niezbyt dużej intensywności procesów rozwoju, jest to okres, w którym zachodzą zmiany i niezbędne jest okresowe ponowne dokonanie analizy zarówno istniejącego zagospodarowania, jak i celowości podtrzymania lub wprowadzenia zmian, do planowanej wizji dalszego rozwoju. W warstwie stosowanej metody/dokładności rysunku ustaleń, jest to opracowanie typowe – a więc ma charakter kierunkowy/wizyjny, ale stosunkowo ogólny. Obszary wskazywane do rozwoju określonych funkcji są wprawdzie określone stosunkowo precyzyjnymi granicami, ale zostały wyznaczone z dużym nadmiarem w stosunku do realnego zapotrzebowania – należało je traktować jako obszary, w których zabudowa mieszkaniowa, usługowa, produkcyjna – „mogły” być realizowane, ale nie, że zostaną w całości na ten cel wykorzystane. Charakter studium powodował także, że różnicowano ustalenia wg rodzajów użytkowania – np. wyodrębniano tereny rolnicze dla upraw polowych (z podziałem na tereny występowania dobrych gleb chronionych oraz pozostałych) oraz tereny rolnicze o charakterze łąk i pastwisk. Wskazywano tereny sugerowane do dolesień. Jest to dokument, który formułuje ideę rozwoju przestrzennego, a elementy rysunku studium choć mają charakter schematyczny i najczęściej nie oddają rzeczywistej, dokładnej lokalizacji – przejrzystości komunikują odbiorcy wizję kierunków przestrzennego rozwoju gminy. Jak wspomniano wcześniej, tereny istniejącego zagospodarowania są albo przewymiarowane, albo wręcz w ogóle nie pokazywane. Studium ma więc także charakter deklaracyjny. W strukturze gminy Dobre wyróżniono strefy polityki przestrzennej (rozumiane jako predyspozycje dla określonych funkcji): strefę wielofunkcyjną mieszkaniowo-usługowo-produkcyjną, strefy rolniczo-osadnicze, strefę ekologiczną. Wskazano przebieg lokalnych korytarzy ekologicznych oraz lokalizację węzłów hydrograficznych, czyli obszarów ekologicznych łąkowo-bagiennych. W określaniu kierunków zmian w przeznaczeniu terenów, identyfikowano między innymi tereny rekreacyjno-sportowe i tereny parków. Plan ogólny ma całkowicie odmienny sposób określania kierunków rozwoju zagospodarowania – zwłaszcza w odniesieniu do terenów niepodlegających lub nieplanowanych do rozwoju zabudowy. Strefa otwarta obejmuje – bez jakiegokolwiek różnicowania – tereny rolne – bez względu na ich predyspozycje dla określonego rodzaju wykorzystania, lasy, parki, wody, także tereny objęte formami ochrony przyrody (w tym przypadku użytki ekologiczne). Kierunki przeznaczenia terenów nie mogą być w sposób prosty porównane pomiędzy SUIKZP a POG. Wynika to z odmienności ich klasyfikacji oraz agregacji (łączonego pokazywania). Tym bardziej zasadne jest porównanie wizji/idei a nie literalnie ujętych ustaleń obydwu dokumentów.

Szczegółowa analiza porównawcza ustaleń wprowadzanych w Planie ogólnym wobec ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, prowadzi do następujących wniosków:

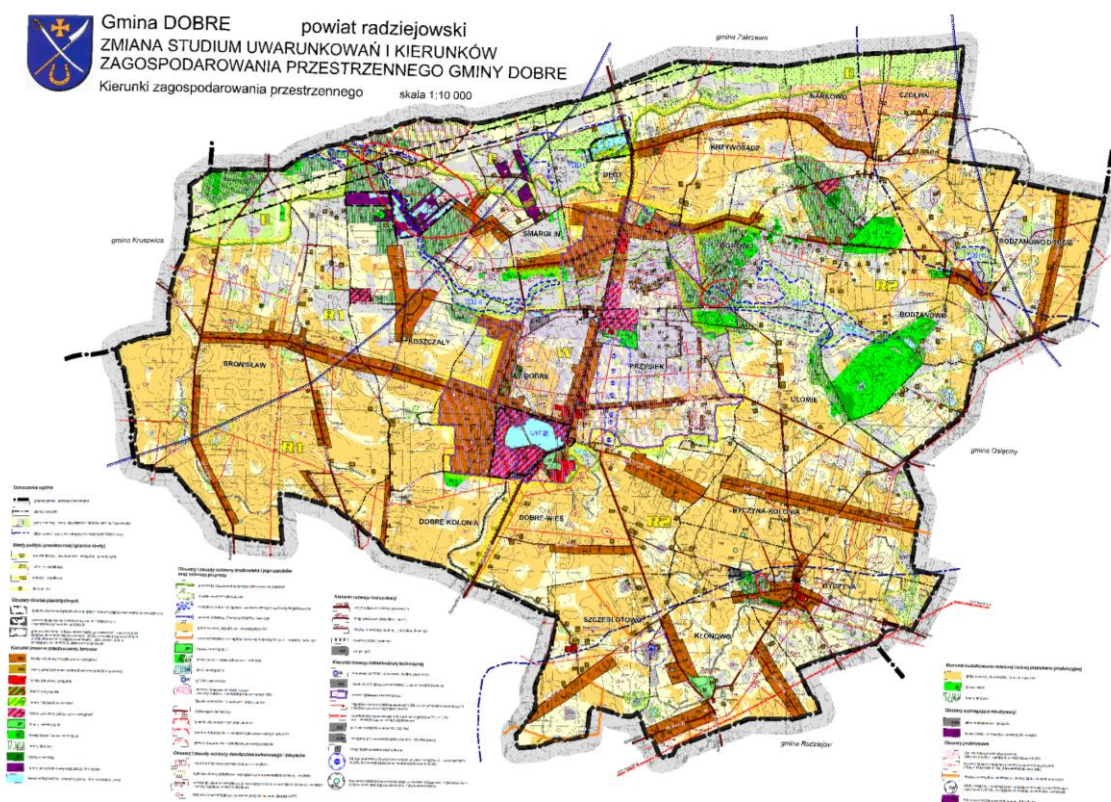
- 1) Niektóre zmiany mają charakter tylko formalny – stanowią one adaptację istniejącego zagospodarowania. Pomimo różnicy w klasyfikacji funkcji terenu, nie zaistnieje tu żadna zmiana, bo to zagospodarowanie już istnieje. Należy pamiętać, że specyfika ustaleń studium pozwalała na bardziej elastyczne ustalenia dotyczące funkcji, a plan ogólny jest dużo bardziej konkretny. Dotyczy to zwłaszcza terenów, gdzie dopuszczano wariantowy rozwój różnych funkcji i dokonano tego wyboru – obecnie jest on formalizowany.
- 2) Rozmieszczenie terenów wskazywanych w planie ogólnym jako tereny istniejącej zabudowy oraz wskazywane

do rozwoju nowej zabudowy trudno jednoznacznie porównać z ustaleniami studium w tym zakresie – bo jak wskazano wcześniej, forma przedstawienia ich w studium ma zdecydowanie inny poziom dokładności i graficznej i merytorycznej. Istotne pomocnicze znacznie ma więc analiza charakteru zagospodarowania dokonana na podstawie geoportali branżowych i ortofotomap. Prowadzi ona do wniosku, że zasadne jest przyjęcie założenia, że Plan ogólny odzwierciedla albo dotychczasowe ustalenia SUIKZP albo faktycznie istniejące zagospodarowanie. Nie wyznacza nowych terenów rozwojowych, a niektóre zawęża w stosunku do ustaleń studium (choć to zawężenie nie wynika ze zmiany koncepcji zagospodarowania tylko zmiany sposobu zapisu). Różnice w ustaleniach obydwu dokumentów są więc pozorne - wynikają z różnicy w sposobie zapisu planistycznego, a nie ze zmiany podejścia do rozwoju gminy. Ustalenia studium pozwalały na znacznie większe rozpraszanie nowego zagospodarowania, a więc sprzyjały nieracjonalnej gospodarce przestrzenią. Ponadto nowe zagospodarowanie powstawało niezależnie od ustaleń studium na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu i obecnie w planie całość wykazywanej rozproszonej zabudowy, to adaptacja zabudowy już istniejącej – a nie stwarzanie warunków (wyznaczanie terenów) dla rozpraszania zabudowy. Warto podkreślić, że plan ogólny jest dokumentem o znacznie wyższym poziomie precyzji. Wykazano w nim szereg stref o przeznaczeniu mieszkaniowym lub zagrodowym – adaptujących istniejącą zabudowę. Nie były one pokazane w studium – ale nie dlatego, że nie było tej zabudowy, tylko że sposób pokazywania ustaleń graficznych w studium był bardziej ogólny i nie zawsze były one ujawnione.

- 3) Podkreślić należy, że obowiązujące studium zostało przyjęte w 2012 roku, a więc jest zdezaktualizowane, ale gmina Dobrze nie jest obszarem intensywnych procesów rozwojowych. W przestrzeni gminy nie zaszły na tyle istotne zmiany, by nastąpiła zamiana struktury funkcjonalno-przestrzennej. Gmina sporządza nowy dokument planistyczny nie dlatego, że wymagają tego jej potrzeby rozwojowe, tylko ze względu na obbligo posiadania POG. To w bardzo dużym stopniu wyjaśnia brak istotnych zmian w koncepcji rozwoju gminy – POG ujmuje w zasadzie te same założenia rozwojowe, tylko ujęte w innej formie zapisu.
- 4) Reasumując – plan ogólny nie zmienia koncepcji rozwoju przestrzennego gminy. Dostosowuje koncepcję przedstawioną w SUIKZP do sposobu zapisu wymaganego przez POG. Z kolei określone dla POG wymogi z jednej strony niweczą koncepcyjny/wizyjny charakter tego dokumentu, ale z drugiej – wymuszają dużo większą precyzję zapisów. Kluczową zmianą – o bardzo dużych skutkach środowiskowych - jest jednak przede wszystkim znacznie ograniczenie powierzchni, w której może dojść do realizacji nowego zagospodarowania.

Gmina DOBRE powiat radziejowski
ZMIANA STUDIUM UWARUNKOWAŃ I KIERUNKÓW
ZAGOSPODAROWANIA PRZESTRZENNEGO GMINY DOBRE
Kierunki zagospodarowania przestrzennego skala 1:10 000

Porównanie ustaleń analizowanego projektu Planu Ogólnego Gminy Dobrze oraz obowiązującego dotąd Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego

4. Przewidywane znaczące oddziaływania na środowisko

Przewidywane znaczące oddziaływania (bezpośrednie, pośrednie, wtórne, skumulowane, krótkoterminowe, średnioterminowe i długoterminowe, stałe i chwilowe, pozytywne i negatywne) na środowisko, w tym na obszar Natura 2000, zostały przeanalizowane w ujęciu terytorialnym – dla poszczególnych części gminy i w ujęciu problemowym - dla następujących aspektów środowiska:

- a) różnorodność biologiczna,
- b) ludzie,
- c) zwierzęta i rośliny,
- d) woda,
- e) powietrze,
- f) powierzchnia ziemi,
- g) krajobraz,
- h) klimat,
- i) zasoby naturalne,
- j) zabytki i dobra kultury,
- k) dobra materialne.

Podstawą analizy jest prognoza oddziaływań dla tych części gminy, w których w wyniku przyjęcia Planu ogólnego nastąpi zmiana zagospodarowania (kierunków użytkowania terenu), a więc zaistnieją warunki dla zmiany oddziaływań na środowisko.

Tabela. Prognozowane oddziaływania na poszczególne aspekty środowiska

Aspekt środowiska	Prognozowany charakter oddziaływań
Obszary Natura 2000	Plan nie wprowadza żadnych zmian w stosunku do ustaleń Studium, które powodowałyby negatywne oddziaływania na obszary chronione w sieci Natura 2000 (są one położone poza gminą, w dużej odległości).
Inne obszary i obiekty chronione	Na terenie gminy formy chronione to użytki ekologiczne oraz pomniki przyrody. Plan nie wprowadza żadnych zmian w stosunku do ustaleń Studium, które powodowałyby negatywne oddziaływania na te obiekty i obszary chronione.
Różnorodność biologiczna, rośliny i zwierzęta	Plan w gorszym stopniu chroni różnorodność biologiczną, niż Studium – nie wynika to jednak z intencji (woli) degradacji tych walorów w tym konkretnym dokumencie – tylko z systemowej różnicy w sposobie formułowania ustaleń obydwu rodzajów tych dokumentów. Charakter Studium pozwalał na większe różnicowanie ustaleń oraz jasne określenie lokalizacji obiektów ważnych/cennych środowiskowo. Miało to duże znaczenie informacyjne ale także pozwalało na łatwiejsze formułowanie polityki ich ochrony. W warstwie ustaleń, Plan nie wprowadza żadnych zmian w stosunku do ustaleń Studium, które powodowałyby negatywne oddziaływania na różnorodność biologiczną, rośliny i zwierzęta. Prawie 90% powierzchni gminy zajmują strefy otwarte – przede wszystkim tereny użytków rolnych, w mniejszym stopniu lasów, nieużytków, wód, itp. Ewidencja pozytywną zmianą jest znaczące ograniczenie terenów, w których możliwe było realizowanie nowego zagospodarowania. Jest to ponad 500 ha, które zgodnie z ustaleniami Studium mogło być obszarem realizacji zabudowy (było nierealne, aby w całości tereny te mogły zostać zagospodarowane, ale lokalizacja nowego zagospodarowania powodowałaby ich dzielenie i osłabianie potencjału środowiskowego; ustalenia POG strefują możliwość realizacji zagospodarowania oraz stabilizują tę podziały).
Przedsięwzięcia mogące znacząco oddziaływać na środowisko	Na etapie Planu ogólnego trudno jednoznacznie określić obszary, w który realizowane będą przedsięwzięcia mogące zawsze znacząco lub potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – etap Planu ogólnego jest zbyt wczesny dla precyzyjnego formułowania tego typu ustaleń. Brak tego typu ustaleń w dokumencie o takim charakterze. Niemniej jednak, analizowany Plan ogólny wyznacza niewielkie tereny dla rozwoju gospodarczego i należy przypuszczać, że w części z nich działalności takie mogą być prowadzone.

Jakość życia, zdrowie i bezpieczeństwo ludności	Plan nie wprowadza żadnych zmian w stosunku do ustaleń Studium, które powodowałyby negatywne oddziaływania na jakość życia i bezpieczeństwo ludności. Trudno jednak także wskazać ustalenia powodujące jednoznacznie pozytywne zmiany w stosunku do ustaleń Studium. Z pewnością jednoznaczne wydzielanie stref planistycznych będzie koncentrować zabudowę, co ułatwia realizację zadań własnych gminy. Zmiana ta nie wynika jednak ze zmiany koncepcji, co ze zmiany sposobu zapisu planistycznego. W stosunku do Studium, Plan ogranicza bardzo znacząco dostępność terenów, w których możliwa była realizacja nowej zabudowy mieszkaniowej. Może to być postrzegane jako ustalenie ograniczające jakość życia, bowiem ogranicza swobodę wyboru. Jednak jest to zmiana wynikająca z wymogu prawnego dotyczącego konstrukcji ustaleń Planu, a nie zmiana wolicjonalna. Z drugiej jednak strony, ograniczanie możliwości rozpraszania zabudowy jest powszechnie uważane za działanie usprawniające władzom lokalnym możliwość prawidłowej obsługi ludności w usługi publiczne i infrastrukturę, ułatwia także rozwój usług komercyjnych.
Wody powierzchniowe i podziemne	Plan nie wprowadza żadnych zmian w stosunku do ustaleń Studium, które powodowałyby zmiany oddziaływań na wody powierzchniowe i podziemne. Plan ogólny ze względu na swój charakter – w praktyce nie odnosi się do tego zagadnienia. Znaczące ograniczenie dostępności terenów, w których możliwa była dotąd realizacja nowej zabudowy mieszkaniowej oraz gospodarczej, z pewnością także wpływa pozytywnie na ograniczenie ryzyka zanieczyszczeń wód powierzchniowych i podziemnych. Skupianie zabudowy na mniejszych terenach sprzyja ich systemowej (w sposób zorganizowany) obsłudze w zakresie odprowadzania ścieków.
Powietrze	Plan nie wprowadza żadnych zmian w stosunku do ustaleń Studium, które powodowałyby zmiany oddziaływań na powietrze.
Powierzchnia ziemi. Gleby	Plan nie zmienia koncepcji rozwoju przestrzennego, określonej w Studium. Jednak wymogi stawiane przed POG, dotyczące racjonalizacji powierzchni przeznaczanej pod zabudowę, doprowadziły do znacznego ograniczenia dostępności terenów, w których możliwa była dotąd realizacja nowej zabudowy mieszkaniowej oraz gospodarczej. Najważniejszym skutkiem tej zmiany będzie ochrona rolniczej przestrzeni produkcyjnej. Mowa tu o ponad 500 ha wyłączonych z możliwości realizacji zagospodarowania. Wprawdzie zagospodarowanie takiej powierzchni w całości było nierealne ze względu na zbyt mały potencjał procesów rozwojowych zachodzących w gminie, ale lokalizacja nowego zagospodarowania powodowałaby dzielenie i osłabianie potencjału rolniczej przestrzeni produkcyjnej. Około połowy terenów uprzednio dopuszczanych, a obecnie wyłączanych z możliwości realizacji nowego zagospodarowania, stanowią grunty najwyższych klas, chronione, szczególnie predestynowane do użytkowania rolniczego (oznacza to ochronę około 500 ha rolnych ogółem ale w tym około 250 ha gruntów najwyższych klas bonitacyjnych). Ustalenia POG są w tym aspekcie jednoznacznie pozytywne.
Surowce mineralne	Nie zajdą żadne zmiany. Plan wyznacza strefy górnicze umożliwiające eksploatację kopalin służących przede wszystkim zaspokojeniu potrzeb lokalnej społeczności.
Krajobraz	Zajdą istotne zmiany. Wymogi stawiane przed POG, dotyczące racjonalizacji powierzchni przeznaczanej pod zabudowę, doprowadziły do znacznego ograniczenia dostępności terenów, w których możliwa była dotąd realizacja nowej zabudowy mieszkaniowej oraz gospodarczej. Dotyczy to ponad 500 ha terenów otwartych, dotąd użytkowanych rolniczo, w Studium dopuszczanych do zmiany przeznaczenia, a obecnie wyłączonych z możliwości realizacji zagospodarowania. Wprawdzie zagospodarowanie takiej powierzchni w całości było nierealne ze względu na zbyt mały potencjał procesów rozwojowych zachodzących w gminie, ale lokalizacja nowego zagospodarowania nawet w niezbyt dużej liczbie – powodowałaby zmiany w krajobrazie, polegające przede wszystkim na ograniczaniu terenów otwartych i rozprzestrzenianiu krajobrazu antropogenne (część ze wspomnianych terenów posiada już zabudowę i dochodziłoby w tej sytuacji do jej intensyfikacji – tu zmiany w krajobrazie nie byłyby znaczące, ale część to tereny otwarte, gdzie doszłoby do zajęcia krajobrazu o takim charakterze). Otwartą przestrzeń bardzo

	łatwo jest przekształcić już przy realizacji nawet pojedynczej zabudowy – a taka sytuacja miałaby miejsce w kilku lokalizacjach. W stosunku do poszczególnych stref określanych w POG, parametry zagospodarowania (wysokość/intensywność/wymagana powierzchnia biologicznie czynna) są typowe dla obszarów wiejskich. Zostanie więc zachowany obecna morfologia i fizjonomia miejscowości i terenów otwartych.
Klimat	Realizacja ustaleń Planu ogólnego nie wpłynie w sposób zauważalny na warunki klimatyczne.
Zabytki i środowisko kulturowe	Ustalenia Planu ogólnego nie odnoszą się w sposób odrębnych o kwestii zabytków i środowiska kulturowego. Brak możliwości oceny.
Dobra materialne	Nie zajdą żadne zmiany.

5. Ustalenia końcowe

Potencjalne zmiany stanu środowiska w przypadku braku realizacji projektowanego dokumentu (tzw. „opcja zerowa”).

Zaniechanie realizacji ustaleń zapisanych w dokumencie określającym politykę rozwoju gminy, może się wiązać z wystąpieniem zarówno negatywnych, jak i pozytywnych konsekwencji. Podkreślić należy, że zagadnienie to można rozważać jedynie w kategoriach prawdopodobnego zaistnienia lub nie danego zjawiska, ponieważ każda z gmin ma indywidualny charakter, i tylko pośrednio posługuje się można przykładami innych gmin, w których zrealizowano określone, analogiczne ustalenia (co katalizowało zmiany w przestrzeni) lub wręcz przeciwnie – przez długi czas unikano takich aktualizacji.

Należy także podkreślić, że Plan ogólny gminy jest dla części oddziaływań opracowaniem o zbyt ogólnym charakterze – na przykład na poziomie Planu ogólnego nie jest możliwe precyzyjne prognozowanie w jaki sposób realizacja ustaleń dokumentu wpłynie na środowisko, ponieważ nawet jeśli Plan dosyć dokładnie wyznacza zakres przestrzenny realizacji zamierzeń rozwojowych, a nawet wyznacza pewne graniczne parametry ich realizacji, to często charakter i natężenie oddziaływań zależne jest od szczegółowych rozwiązań zastosowanych przy fizycznej realizacji tych zamierzeń. W tej dziedzinie obserwuje się znaczącą lukę w wiedzy, nie pozwalającą na dokonanie na obecnym etapie procesu planistycznego precyzyjnej prognozy.

Wśród konsekwencji pozytywnych opcji zerowej należy zwrócić uwagę przede wszystkim na – teoretycznie, a także w praktyce najczęściej obserwowane - zachowanie status quo w trzech istotnych płaszczyznach:

- pełnionych funkcji (a więc także związanych z nimi: charakteru przestrzeni gminy), a więc także niewprowadzania nowych funkcji,
- intensywności zagospodarowania (aczkolwiek rozwój zabudowy następuje także w wyniku już wcześniej przyjętych mpzp, a więc Plan lub jego brak, nie jest uwarunkowaniem bezwzględny),
- wzajemnych relacji pomiędzy różnymi częściami gminy, ale także różnymi elementami – antropogenicznymi i naturalnymi – przestrzeni (jednak do pewnego stopnia może do nich dojść także w sposób niekontrolowany, niezależnie od zmiany lub braku zmiany dokumentu formułującego założenia rozwoju – wcześniej studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, a obecnie planu ogólnego).

Za „opcją zerową”, czyli niepodjęciem działań, przemawiać może w praktyce jedynie chęć utrzymania status quo w stanie zagospodarowania gminy.

Analizowany projekt planu jest specyficzny, bowiem stanowi przeniesienie koncepcji rozwoju zawartej w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, do nowej formuły dokumentu, jaką stanowi plan ogólny gminy. Sporządzenie planu nie wynika z potrzeb związanych z nową koncepcją rozwoju przestrzennego gminy, tylko z obliigo sporządzenia nowego rodzaju dokumentu. Jednocześnie wymogi określone przepisami, nakazują dostosowanie skali terenów służących poszczególnym funkcjom, zwłaszcza mieszkalnictwu, do spodziewanego zapotrzebowania. Gmina Dobre jest jednostką niewielką, o niekorzystnych prognozach rozwoju demograficznego. Dlatego też tereny służące rozwojowi nowego zagospodarowania, zwłaszcza strefy SJ, SW, SU, SP uległy znacznemu zmniejszeniu w stosunku do tych wyznaczanych na podobne cele w Studium. Skala zmniejszenia to aż ponad 500 ha. Podkreślić należy, że nie dochodzi tu do zmiany koncepcji rozwoju przestrzennego gminy – rozmieszczenie terenów o określonym przeznaczeniu pozostaje takie, jak zakładano wcześniej, relacje

pomiędzy miejscowościami/częściami gminy pozostają takie same – jedynie dochodzi do racjonalizacji i optymalizacji powierzchni wskazywanych na te cele. Jest ona wyraźnie mniejsza, stanowi aż około 7% całej powierzchni gminy. Zmniejszenie powierzchni, w których może/mogła być realizowana nowa zabudowa niesie szereg skutków środowiskowych – w praktyce wyłącznie pozytywnych. Jest to: ograniczenie zajętości, degradacji, fragmentacji gleb (w tym gruntów o bardzo wysokiej przydatności dla rolnictwa – a około połowa terenów miało taki charakter), ograniczenie zmian w krajobrazie i lepszy stan ładu przestrzennego, poprawa zdolności do obsługi w zakresie infrastruktury technicznej (np. poprawa warunków odprowadzania i oczyszczania ścieków), poprawa zdolności do obsługi ludności w zakresie usług (wpływ na jakość życia mieszkańców). Jedynym skutkiem negatywnym jest ograniczenie wyboru lokalizacji dla realizacji nowej zabudowy – ale ta swoboda wyboru powodowała ryzyko dużego rozpraszania zabudowy, czego skutki negatywne są jednoznaczne, potwierdzone i wieloaspektowe (z punktu widzenia skutków środowiskowych – obecnie przyjęte rozwiązanie jest znacznie bardziej właściwe). Niezależnie od powyżej opisanych korzyści związanych z optymalizacją gospodarki przestrzennej, przyjęte w Planie rozwiązania nie niosą żadnych dodatkowych/nowych skutków negatywnych. Opcja zerowa jest więc rozwiązaniem zdecydowanie gorszym, niż przyjęcie Planu i realizacja polityki rozwoju przestrzeni gminy w oparciu o jego ustalenia.

Analiza możliwości zastosowania rozwiązań mających na celu zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem wdrażania ustaleń projektu Planu ogólnego

Podczas realizacji ustaleń Planu ogólnego, należy przestrzegać następujących zasad mających na celu maksymalną ochronę zasobów przyrody, zapobieganie, ograniczanie lub kompensację przyrodniczą negatywnych oddziaływań na środowisko, mogących być rezultatem wdrażania ustaleń Planu ogólnego:

- konieczność racjonalnego wykorzystania zasobów, w tym dążenia do zachowania w stanie niezmienionym maksymalnie dużej części terenów zielonych, w tym zwłaszcza zadrzewień i zakrzewień oraz cieków i zbiorników wodnych w rejonach realizacji inwestycji,
- konieczność ochrony lasów, parków, zakrzewień, terenów rekreacyjnych, łąk przed dzieleniem oraz obniżaniem zwartości,
- konieczność racjonalnego zagospodarowania przestrzeni,
- sugestię stosowania nasadzeń kompensujących w sytuacji, gdy w wyniku realizacji przedsięwzięć dochodzi do zniszczeń wśród drzewostanu, terenów zakrzewień, itp. Nasadzenia kompensujące powinny być stosowane możliwie blisko terenów, gdzie dokonano strat i opierać się na rodzimych gatunkach,
- konieczność stosowania nadzoru konserwatorskiego nad projektami realizowanymi w obszarach objętych strefami ochrony konserwatorskiej,
- konieczność unikania lokalizacji przedsięwzięć w obszarach lokalnie cennych przyrodniczo, nawet jeśli nie są objęte ochroną prawną,
- konieczność dążenia do zachowania walorów krajobrazowych (unikanie wprowadzania dominant i obcych form, maskowanie zabudowy kubaturowej),
- konieczność dążenia do tworzenia przestrzeni wspólnych o różnym przeznaczeniu i różnej skali,
- konieczność dbałości o wysoką jakość architektoniczno-estetyczną zabudowy, w tym elementów wyposażenia przestrzeni publicznych,
- konieczność przestrzegania wskaźników chłonności w obszarach realizacji terenów rekreacyjnych – przeciwdziałanie możliwości nadmiernej antropopresji poprzez zastosowanie technicznych barier wprowadzania zbyt dużego ruchu,
- sugestię dążenia do koncentracji zagospodarowania o funkcjach mieszkaniowych oraz o funkcjach gospodarczych w ramach wydzielonych terenów realizacji tych funkcji – unikanie mieszania funkcji mieszkaniowych i uciążliwych funkcji gospodarczych w ramach tych samych jednostek przestrzennych,
- konieczność unikania lub minimalizowania konfliktów społecznych podczas podejmowania decyzji co do lokalizacji przedsięwzięć,
- sugestię powszechnego wykorzystywania odnawialnych źródeł energii, zwłaszcza ogniw słonecznych jako uzupełniającego źródła energii, w sytuacjach, gdy nie będzie to wpływało na walory krajobrazu lub dziedzictwa kultury,
- dążenie do wyprzedzającej realizacji infrastruktury technicznej przed funkcjami mieszkaniowymi lub gospodarczymi na obszarach zagospodarowywanych.

Analiza możliwości rozwiązań alternatywnych do rozwiązań zawartych w projekcie Planu wraz z uzasadnieniem ich wyboru

Ustalenia Planu ogólnego przeanalizowano w celu identyfikacji rozwiązań alternatywnych, które pozwoliłyby osiągnąć zamierzone cele przy mniejszej skali uciążliwości i oddziaływań na różne aspekty środowiska (realizacja

zamierzonych celów byłaby wówczas z punktu widzenia oddziaływań na środowisko bardziej efektywna – zostałaaby osiągnięta przy niższych kosztach).

Należy podkreślić, że analiza rozwiązań alternatywnych w przypadku tego typu opracowania jest zadaniem złożonym, co wynika z następujących uwarunkowań:

- obowiązujące przepisy nakazują wykonanie bilansu zagospodarowania na tereny – co w sposób jednoznaczny określa skalę możliwego wyznaczenia terenów inwestycyjnych, a w niektórych przypadkach także ich lokalizację (zwłaszcza dotyczy terenów mieszkaniowych),
- istotnym problemem w rozpatrywaniu wpływu na środowisko zadań realizujących cele związane z rozwojem gminy, jest uwzględnienie równowagi pomiędzy akceptowalnymi kosztami środowiskowymi a oczekiwaniami społeczeństwa w zakresie stwarzania warunków do rozwoju społeczno-gospodarczego oraz poprawy jakości życia mieszkańców,
- niektóre uwarunkowania stanu środowiska w gminie uzależnione są od działań podejmowanych poza granicami gminy przez inne podmioty (samorząd gminy ma tu bardzo ograniczoną możliwość wpływu lub w ogóle jest jej pozbawiona),
- niemal całość ustaleń Planu ogólnego stanowi de facto adaptację istniejącego zainwestowania – jak wykazano wcześniej, wprowadzono tylko zmiany wynikające z wymogów prawnych w zakresie ograniczania terenów inwestycyjnych.

Teoretycznie z poziomu Planu ogólnego można w dowolny sposób kształtować podział gminy na jednostki funkcjonalno-przestrzenne (strefy planistyczne). Jest to jednak tylko założenie teoretyczne, bowiem rzeczywisty podział na strefy planistyczne - predestynowane do określonych rodzajów działalności, wyznacza się uwzględniając nie tylko predyspozycje przyrodnicze, ale także szanse na powodzenie danego przedsięwzięcia. W praktyce ten drugi czynnik jest bardzo ważny, bowiem całkowicie pozbawione sensu jest wyznaczanie stref rozwojowych gminy w rejonach, które są wprawdzie optymalne ze względu na brak przeciwwskazań przyrodniczych, ale są też całkowicie nieatrakcyjne dla rozwoju z innych przyczyn. W takiej sytuacji planowanie rozwoju byłoby działaniem de facto na szkodę gminy – nie stwarzałoby warunków rozwoju społeczno-gospodarczego, czyli nie pozwoliłoby na realizację potrzeb rozwojowych. Rygorystyczne wymogi formalne dotyczące dostosowania skali terenów rozwojowych do uprawdopodobnionych potrzeb lokalnej społeczności – także bardzo ograniczają możliwość działań alternatywnych. W przypadku małych gmin o rolniczym charakterze, niedużej liczbie ludności i perspektywie dalszego regresu – ustalenia POG w bardzo dużym stopniu sprowadzają się do adaptacji istniejącego zagospodarowania, przy minimalnej skali możliwych działań dodatkowych.

Tak więc – pomimo pozornie dużych możliwości alternatywnego wyznaczania terenów rozwojowych, w rzeczywistości możliwości wyboru są zawsze znacznie bardziej ograniczone, a często nie ma realnej alternatywy.

Najważniejsze z punktu widzenia potencjalnego oddziaływania na środowisko, są strefy przeznaczone pod różnego rodzaju funkcje – jest to ważne uwarunkowanie rozwoju, wskazujące, w których częściach gminy będą zachodzić procesy rozwojowe, ale Plan ogólny nie przedstawia przesądzeń dotyczących realności ich realizacji, a tym bardziej szczegółowych rozwiązań (określa tylko maksymalne ramy dla niektórych aspektów) – zagadnienia te będą ustalane na etapie sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego.

Plan ogólny jest autorską koncepcją rozwoju przestrzennego gminy – zapewniającą optymalny (z punktu widzenia stanu i uwarunkowań rozwoju) sposób osiągnięcia celów społecznych i gospodarczych przy poszanowaniu zasad (i poprawie stanu) ładu przestrzennego i kwestii środowiskowych. Jest to koncepcja spójna i całościowa, której poszczególne elementy łączą się ściśle z innymi, pozwalając osiągnąć efekt synergii, a także w której „nowe” (wprowadzane w Planie) elementy wpisują się w istniejącą przestrzeń i zagospodarowanie. Różne możliwe scenariusze rozwoju gminy były analizowane na etapie opracowywania koncepcji i założeń rozwoju gminy - w dokumencie Planu ogólnego znalazły się wyniki analiz uznane za optymalne i zyskujące akceptację lokalnego samorządu. Plan stanowi bowiem projekcję wizji rozwoju określanej przez lokalny samorząd, przy uwzględnieniu zasad prawidłowego postępowania urbanistycznego. Plan ogólny gminy w konkretny sposób (za pomocą stref planistycznych) określa z bardzo dużym poziomem szczegółowości planowane działania zmierzające do optymalizacji struktury funkcjonalno-przestrzennej gminy dla osiągnięcia zakładanych celów społecznych i gospodarczych. Plan w sposób jednoznaczny i bezpośredni nawiązuje do obecnego stanu rozwoju, uwarunkowań zmian tego stanu oraz oczekiwań i aspiracji społecznych i wyrażanych przez samorząd, w kierunku kształtowania wizji przyszłego rozwoju gminy. Ustalenia Planu ogólnego, w przeciwieństwie do ustaleń wcześniej sporządzanego Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, mają charakter wyłącznie „terytorialny” (są ulokowane przestrzennie), podczas gdy Studium formułowało zarówno ustalenia „terytorialne” (zlokalizowane przestrzennie) i „horyzontalne” (nie związane bezpośrednio z konkretną przestrzenią, lub dotyczące całej gminy) - pierwsze są ściśle umiejscowione przestrzennie, a drugie to przede wszystkim działania „miękkie” – projekty

ukierunkowane na poprawę jakości funkcjonowania, osiągnięcie normatywnych stanów, działania adresowane do mieszkańców (np. edukacyjne), itp. Niemniej jednak, nawet przy zmianie charakteru dokumentu, analizowany Plan ogólny zawiera koncepcję rozwoju sformułowaną w sposób logiczny, zgodny z zasadami sztuki projektowania, dającą szansę jej powodzenia w realizacji oraz umiejętnie łączącą nowe elementy zagospodarowania (mające w założeniu aktywizować przestrzeń), z istniejącymi uwarunkowaniami wewnętrznymi i zewnętrznymi.

W kontekście powyższego, trudno wskazywać rozwiązania alternatywne. Uwarunkowania zewnętrzne oraz/lub bardzo stabilne uwarunkowania wewnętrzne, jednoznacznie wyznaczają ramy rozwoju, ograniczając możliwości mnożenia wariantów. Poszukiwanie rozwiązań alternatywnych (nawet gdyby obowiązujące przepisy, bardzo ograniczające możliwość swobodnego kształtowania przestrzeni gminy, nie stanowiły w tym przypadku ograniczenia), byłoby więc de facto kwestionowaniem całej, kompleksowej wizji rozwoju gminy zaprezentowanej w Planie ogólnym i wymagałoby stworzenia zupełnie nowej koncepcji rozwoju, co w kontekście trafności zaproponowanych ustaleń, byłoby zadaniem trudnym i w dużym stopniu - bezcelowym.

Podsumowując, należy stwierdzić, że wprawdzie metodologia opracowania Prognozy nakazuje wykonanie propozycji rozwiązań alternatywnych w stosunku do przewidywanych w projekcie dokumentu (rozwiązań, które pozwoliłyby osiągnąć zamierzone cele przy mniejszej skali uciążliwości i oddziaływań na różne aspekty środowiska - realizacja zamierzonych celów byłaby wówczas z punktu widzenia oddziaływań na środowisko bardziej efektywna - zostałyby osiągnięta przy niższych kosztach), jednak jak wykazano wcześniej, w opracowaniu o takim charakterze, jaki prezentuje Plan ogólny, zagadnienie wariantowania rozwoju jest rozpatrywane w czasie prac koncepcyjnych (gdy w każdej z dziedzin wybiera się rozwiązania najkorzystniejsze z punktu widzenia uwarunkowań i potrzeb rozwoju), a efekt finalny przedstawia wyłącznie wariant optymalny.

Dodatkowo, część działań przewidzianych w Planie ogólnym generuje określone rodzaje oddziaływań na środowisko w sposób podobny, niezależnie od szczegółowej ich lokalizacji (oddziaływanie wynika z właściwości danej działalności, a nie z jej konkretnego umiejscowienia). Poszukując optymalnej, ze względów środowiskowych, lokalizacji danego przedsięwzięcia, należy uwzględnić konieczność zachowania jego ekonomicznej i społecznej racjonalności. W przeciwnym przypadku może dojść do sytuacji, iż przedsięwzięcie nie powiedzie się (lub powiedzie się w stopniu ograniczonym), a poniesione zostaną określone koszty środowiskowe (przeczyłoby to zasadzie, iż należy dążyć do maksymalizacji korzyści społecznych i gospodarczych przy zachowaniu constans w zakresie strat w środowisku).

Propozycja monitoringu skutków realizacji postanowień projektowanego dokumentu oraz częstotliwości jej przeprowadzania

Obligatoryjny monitoring aktualności planu ogólnego wynika z ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, która w art. 32 stwierdza iż „W celu oceny aktualności planu ogólnego i planów miejscowych wójt, burmistrz albo prezydent miasta dokonuje analizy zmian w zagospodarowaniu przestrzennym gminy, ocenia postępy w opracowywaniu planów miejscowych i opracowuje wieloletnie programy ich sporządzania, z uwzględnieniem decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu, oraz wniosków w sprawie sporządzenia lub zmiany planu miejscowego lub planu ogólnego.”.

Ustawa nie precyzuje zakresu monitoringu, a trzeba określić, że potencjalnie jest on bardzo szeroki i obejmuje nie tylko zagadnienia związane stricte z zagospodarowaniem przestrzennym, ale także szereg zjawisk, struktur i procesów bezpośrednio warunkujących możliwości rozwoju gminy. Szczegółowy zakres możliwego monitoringu oraz częstotliwość jego dokonywania, ściśle zależne są od specyfiki danego zagadnienia.

Źródłami danych na potrzeby monitoringu mogą być:

- Urząd Gminy oraz instytucje podległe samorządowi gminy – w zakresie zadań własnych, zmian zagospodarowania, inwestycji realizowanych na terenie gminy,
- Urząd Statystyczny – w zakresie zagadnień społeczno-gospodarczych (zachodzących procesów i struktur mających miejsce w gminie) oraz w zakresie oceny zmian roli i znaczenia gminy na tle powiatu i województwa,
- gestorzy sieci – w zakresie infrastruktury technicznej (zwłaszcza przesyłowej) oraz komunikacyjnej (drogi wojewódzkie i powiatowe, linia kolejowa) zlokalizowanej na terenie gminy,
- Wojewódzka Inspekcja Ochrony Środowiska – jako instytucja prowadząca regularne oceny stanu różnych aspektów środowiska na terenie województwa,
- w zakresie analiz zmian uwarunkowań zewnętrznych – wynikających np. ze zmian stanu zagospodarowania i poziomu rozwoju powiatu i województwa, postuluje się utworzenie w strukturach Urzędu Gminy stosownej komórki organizacyjnej lub nawiązanie trwałej współpracy z instytucją zewnętrzną zapewniającą obiektywną obsługę w tym zakresie.

Monitorowanie zachodzących zmian jest jednym z podstawowych instrumentów kreowania rozwoju danego obszaru. Znajomość aktualnej sytuacji społeczno-gospodarczej (także sytuacji na tle innych jednostek) pozwala na szybsze i trafniejsze podejmowanie decyzji. W przypadku planowania przestrzennego, monitoring ma na celu:

- ocenę stopnia i jakości realizacji zadań własnych,
- ocenę stanu zagospodarowania przestrzennego i jego zmian,
- szybką identyfikację pojawiających się konfliktów lub barier rozwoju oraz przeciwdziałanie im,
- ocenę charakteru zmian uwarunkowań, w których funkcjonuje dana jednostka (zmiana uwarunkowań zewnętrznych bardzo często przewartościowuje mocne i słabe strony, szanse i zagrożenia rozwoju),
- ocenę potrzeby aktualizacji Planu ogólnego (związaną z pojawieniem się zbyt wielu, lub zbyt złożonych, nowych uwarunkowań rozwoju).

Należy zwrócić uwagę na fakt, iż samorząd gminny odpowiada tylko za niewielką część zadań niezbędnych dla powodzenia rozwoju gminy. W przypadku niektórych innych przedsięwzięć działania samorządu mogą mieć charakter katalizatorów - samorząd nie może bezpośrednio realizować zadań, ale może tworzyć sprzyjające warunki dla różnego rodzaju przedsięwzięć. Niektóre uwarunkowania są jednak całkowicie niezależne od działań samorządu.

Monitoring realizacji ustaleń Planu ogólnego powinien polegać na corocznym sporządzeniu raportu przedstawiającego, dla każdej jednostki planistycznej:

- analizę zmian zagospodarowania oraz ocenę, czy jest niezbędne podjęcie działań w kierunku zmiany przeznaczenia lub parametrów zagospodarowania danej jednostki,
- analizę zmian uwarunkowań zewnętrznych (poza daną jednostką) oraz ocenę, czy w ich wyniku jest niezbędne podjęcie działań w kierunku zmiany przeznaczenia lub parametrów zagospodarowania danej jednostki,
- analizę zmian prawnych oraz ocenę, czy w ich wyniku jest niezbędne podjęcie działań w kierunku zmiany przeznaczenia lub parametrów zagospodarowania danej jednostki.

Informacje o możliwym transgranicznym oddziaływaniu na środowisko

Skutki realizacji ustaleń „Planu” nie będą więc mieć znaczenia transgranicznego w rozumieniu art. 58 ustawy Prawo ochrony Środowiska.

Streszczenie sporządzone w języku niespecjalistycznym

Niniejsze opracowanie stanowi prognozę oddziaływania na środowisko do projektu Planu ogólnego Gminy Dobre. Plan ogólny gminy to nowy rodzaj dokumentu planistycznego, który określa podstawowe kierunki zagospodarowania całej gminy, zastępując wcześniejsze studium uwarunkowań. Jest to akt prawa miejscowego, który wyznacza strefy planistyczne oraz standardy urbanistyczne (podstawowe parametry zagospodarowania). Jego głównym celem jest zapewnienie zrównoważonego rozwoju gminy i stworzenie spójnych ram dla lokalnych planów zagospodarowania przestrzennego oraz decyzji o warunkach zabudowy.

Zgodnie z obowiązującymi przepisami, prognoza powinna w oparciu o informacje o zawartości (ustalenia) dokumentu, którego dotyczy oraz o stanie środowiska obszaru, którego dotyczy określać, analizować i oceniać prognozowane zmiany tego stanu w przypadku: braku realizacji projektowanego dokumentu (tzw. „opcja zerowa”), podjęcia realizacji tego dokumentu. W tym drugim przypadku prognoza powinna analizować przewidywane oddziaływania na: sieć Natura 2000, różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne (uwzględniając zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy).

Wraz z reformą planowania przestrzennego, plan ogólny gminy stał się podstawowym dokumentem planistycznym przygotowywanym i uchwalanym przez gminę. Plan ogólny nie jest jednak pierwszym dokumentem o takim charakterze i prognoza do tego dokumentu nie może być sporządzana, tak jakby wytyczał on wszystkie założenia rozwoju przestrzennego dla obszaru, który dotąd nie był zagospodarowany – tymczasem plan ogólny uwzględnia zarówno już obecne w gminie zagospodarowanie, jak też kierunki jego rozwoju/zmian określone w dotąd obowiązującym dokumencie, który odpowiadał za ich wytyczanie (nawet jeśli ustalenia dotąd obowiązującego dokumentu nie zostały dotąd zrealizowane – to już ówczesny dokument takie zamierzenie wprowadzał, a plan tylko dokonuje adaptacji tych ustaleń – zapewniając ciągłość pewnej wizji i koncepcji rozwoju gminy). Tak więc, planu ogólnego „nie można obarczać” za wszystkie formułowane ustalenia i prognozowane skutki środowiskowe ich realizacji. Jeśli uwzględni się cel sporządzania planu ogólnego (określenie kierunków kształtowania zagospodarowania – przypisanie funkcji poszczególnym terenom) oraz jego rolę w procesie planistycznym (stanowi podstawę dla sporządzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego), dostrzega się bardzo dużą analogię z rolą i znaczeniem studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy. Dotąd

to studium było dokumentem kształtującym kierunki rozwoju zagospodarowania w gminie i na etapie jego sporządzania, projekt studium podlegał strategicznej ocenie oddziaływania na środowisko, w celu sprawdzenia w jaki sposób realizacja ustaleń tego dokumentu może wpływać na środowisko. Rozwój przestrzenny gminy jest procesem ciągłym – niezależnym od charakteru dokumentów planistycznych, które zgodnie z aktualnie obowiązującymi przepisami, formułują jego założenia.

Dlatego też, właściwe i w pełni uzasadnione jest przyjęcie metodyki sporządzenia prognozy do projektu POG, zakładającej porównanie ustaleń tego dokumentu, z ustaleniami studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania, które dotąd formułowało założenia polityki rozwoju. Jeśli POG przejął pod tym względem rolę SUIKZP to zasadne jest w pierwszej kolejności zidentyfikowanie jakie zmiany w kierunkach rozwoju przestrzennego gminy są obecnie wprowadzane, a w drugiej kolejności – dokonanie oceny jaki może wpływ na środowisko realizacji tych ustaleń, które zostają zmienione w POG względem dotąd obowiązującego SUIKZP.

Z punktu widzenia wpływu ustaleń Planu ogólnego na poszczególne aspekty środowiska przyrodniczego, najważniejsze jest odniesienie jego ustaleń do dotychczas obowiązujących ustaleń – czyli określenie charakteru i skali ewentualnych zmian. Należy zauważyć, że prognoza oddziaływania na środowisko odnosi się przede wszystkim do zmian, które zajdą w zakresie tego oddziaływania wskutek wdrażania ustaleń Planu ogólnego, a w mniejszym stopniu odnosi się do skutków „stałych” i już obecnych – które miały miejsce także przed przyjęciem Planu ogólnego, i/lub które nie ulegną zmianie wskutek uchwalenia Planu ogólnego i realizacji jego ustaleń. Każdy dokument planistycznych o takim charakterze (dotąd - studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego gminy, a obecnie – plan ogólny gminy) charakteryzuje się pewną grupą ustaleń, które są adaptowane – są one wynikiem stanu już istniejącego i nieprzewidywanego do zmian (uchwalenie planu ogólnego w żaden sposób nie zmieni tych uwarunkowań) oraz grupą ustaleń, które wyznaczają nową jakość w funkcjonowaniu gminy – są to zagadnienia, które planuje się ustanowić, bądź zmienić i będą one miały wpływ na powstanie nowego zagospodarowania i/lub nowych rodzajów (czy też modyfikacji dotychczas istniejących) oddziaływań na środowisko.

Sposób zapisu ustaleń studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego oraz planu ogólnego gminy, nie tylko nie są tożsame, ale wręcz mocno odmienne. Porównanie struktury funkcjonalno-przestrzennej, a więc kierunków zagospodarowania przestrzennego określanych dla poszczególnych elementów przestrzeni miasta, dotąd i obecnie - nie może się więc odbyć w sposób automatyczny, tylko wymaga eksperckiej analizy na ile obecnie ustalane przeznaczenie terenów (poprzez określenie stref planistycznych), będzie stanowiło kontynuację, a na ile zmianę dotychczasowej polityki przestrzennej gminy. Identyfikacja tych zmian, z uwzględnieniem dopuszczanych/określanych parametrów zagospodarowania, przypisanych dla poszczególnych stref - jest podstawą do sporządzenia prognozy oddziaływania na środowisko dla niniejszego projektu planu ogólnego gminy.

Koncepcja rozwoju i zagospodarowania gminy zawarta w Planie ogólnym Gminy Dobrze oddaje obecną strukturę funkcjonalno-przestrzenną gminy określoną w studium uwarunkowań i mającą generalnie swoje przełożenie w zagospodarowaniu:

- większość gminy pozostaje przestrzenią otwartą – w postaci terenów rolnych lub (bardzo nielicznych) leśnych,
- strukturę gminy określają: wyraźny podział na niewielką część północną – związaną z pradoliną zajęta przez Kanat Bachorze oraz pozostałą, typowo wysoczyznową, zajęta przede wszystkim przez tereny rolne, układ osadniczy, drogi;
- cechą charakterystyczną gminy jest duża liczba niewielkich miejscowości i miejscami rozproszonej zabudowy – przy zaledwie 19 sołectwach, aż 6 liczy poniżej 100, a kolejne 6 od 100 do 200 mieszkańców
- układ osadniczy oraz sieć komunikacyjna to elementy trwałe i w niezmienionej formie przeniesione do POG,
- rozmieszczenie stref określających poszczególne funkcje terenu jest, co do idei, bardzo zbieżne z ustaleniami studium, jednak wykazuje jedną podstawową różnicę – plan ogólny gminy, ze względu na narzuconą i wymaganą metodykę jego konstruowania, musi być dostosowany do prognozowanego zapotrzebowania na tereny rozwojowe, podczas gdy studium mogło wyznaczać tereny wykraczające poza realne potrzeby, a więc plan likwiduje znaczące przewymiarowanie terenów wskazywanych pod rozwój zainwestowania; uwagę zwraca także kolejny aspekt – „techniczny” (związany z tworzeniem rysunku planu) - obszary zabudowy miejscowości w POG są dostosowane do faktycznych zasięgów, podczas gdy w SUIKZP obejmowały szerszy „umowny” obszar zainwestowania miejscowości lub wręcz przeciwnie – w SUIKZP nie były w ogóle odnotowane (pomijano wskazywanie pojedynczej rozproszonej zabudowy, bo wysoki poziom ogólności oraz niedokładności studium powodowały, że szereg elementów zagospodarowania nie znalazło się na rysunku studium, pomimo iż funkcjonowały w przestrzeni; obecnie wszystkie one są szczegółowo zainwentaryzowane i ujęte jako strefy planistyczne – co powoduje wrażenie, że jest to zagospodarowanie nowowprowadzone przez plan ogólny, podczas gdy plan odnotowuje tu tylko stan zastany). Wizualnym tego wyrazem jest wyznaczenie z jednej strony mniejszej powierzchni przeznaczanej w POG na cel rozwoju zagospodarowania, ale niekiedy w innych lokalizacjach – większych niż pokazywane w SUIKZP lub nawet - wyznaczanie stref wskazujących istniejące zagospodarowanie w POG, w lokalizacjach pokazanych w SUIKZP jako tereny otwarte;

- porównanie powierzchni wskazywanych na cele rozwoju najczęściej występującego zagospodarowania, wskazuje na ogromną redukcję skali terenów, w których możliwe jest funkcjonowanie istniejącego oraz rozwój nowego zagospodarowania:
Powierzchnia wskazywana na cele gospodarcze w SUIKZP – 72 ha, pow. stref gospodarczych (SP) w POG – 52 ha
Powierzchnia wskazywana na cele mieszkaniowo-usługowe w SUIKZP – 683 ha, pow. stref SJ, SU i SW w POG – 185 ha
Oznacza to, że POG dopuszcza znacznie mniejszą inwazyjność procesów społeczno-gospodarczych, a w innym ujęciu – „uwalnia” kilkaset ha, które dotąd wskazywane były jako możliwe do rozwoju zagospodarowania, a obecnie zostaną pozostawione jako tereny otwarte, przede wszystkim zachowane jako tereny rolne. Różnica tylko dla terenów mieszkaniowych, usługowych i produkcyjnych wynosi tu 518 ha
- na terenie gminy nie wyznacza się stref, w których możliwe byłoby lokowanie instalacji energetyki bazującej na źródłach odnawialnych (w profilu dodatkowym nie wskazuje się możliwości funkcjonowania elektrowni wiatrowych oraz fotowoltaiki)
- miejscowości Dobre, Dęby, Bronistaw i Przysiek, skupiające około 3/5 całej ludności gminy, a więc już dziś są największymi skupiskami ludności i zagospodarowania, pozostaną takimi obszarami i w nich wyznacza się największe powierzchnie stref o charakterze mieszkaniowym.

W Planie ogólnym Gminy Dobre wydzielono łącznie 863 jednostki zaklasyfikowane do 12 stref planistycznych. W Planie nie wydzielono strefy handlu wielkopowierzchniowego (SH). Największą liczbę jednostek wydzielono w ramach strefy wielofunkcyjnej z zabudową zagrodową (439), strefy wielofunkcyjnej z zabudową mieszkaniową jednorodzinną (247), strefy usługowej (47). Pod względem powierzchni zajmowanej przez strefy, dominują strefy otwarte – pomimo, że jest ich niewiele (18), zajmują bardzo duże powierzchnie – łącznie aż 95,5% ogólnej powierzchni gminy. Zauważalne powierzchnie zajmują jeszcze tylko strefy wielofunkcyjne z zabudową mieszkaniową jednorodzinną oraz z zabudową zagrodową (po ok. 1,2% powierzchni ogólnej powierzchni) i strefa komunikacyjna (0,9%). Pozostałe strefy zajmują znacznie mniejsze powierzchnie i notują znikome udziały w ogólnej powierzchni gminy.

Z punktu widzenia wpływu ustaleń Planu ogólnego na poszczególne aspekty środowiska przyrodniczego, szczególnie ważne jest odniesienie jego ustaleń do istniejącego zagospodarowania (czyli skala planowanych zmian). Punktem wyjścia do porównań jest Studium Uwarunkowań i Kierunków Zagospodarowania Przestrzennego Gminy Dobre. Zostało przyjęte Uchwałą Nr XVI/112/2000 Rady Gminy Dobre z dnia 24 stycznia 2000 r., a zmianę studium Rada Gminy Dobre uchwaliła Uchwałą Nr XXV/160/2012 z dnia 13 grudnia 2012 r.. Szczegółowa analiza zmian ustaleń wprowadzanych w Planie ogólnym wobec ustaleń Studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, prowadzi do następujących wniosków:

- 1) Niektóre zmiany mają charakter tylko formalny – stanowią one adaptację istniejącego zagospodarowania. Pomimo różnicy w klasyfikacji funkcji terenu, nie zaistnieje tu żadna zmiana, bo to zagospodarowanie już istnieje. Należy pamiętać, że specyfika ustaleń studium pozwalała na bardziej elastyczne ustalenia dotyczące funkcji, a plan ogólny jest dużo bardziej konkretny. Dotyczy to zwłaszcza terenów, gdzie dopuszczano wariantowy rozwój różnych funkcji i dokonano tego wyboru – obecnie jest on formalizowany.
- 2) Rozmieszczenie terenów wskazywanych w planie ogólnym jako tereny istniejącej zabudowy oraz wskazywane do rozwoju nowej zabudowy trudno jednoznacznie porównać z ustaleniami studium w tym zakresie – bo jak wskazano wcześniej, forma przedstawienia ich w studium ma zdecydowanie inny poziom dokładności i graficznej i merytorycznej. Istotne pomocnicze znacznie ma więc analiza charakteru zagospodarowania dokonana na podstawie geoportali branżowych i ortofotomap. Prowadzi ona do wniosku, że zasadne jest przyjęcie założenia, że Plan ogólny odzwierciedla albo dotychczasowe ustalenia SUIKZP albo faktycznie istniejące zagospodarowanie. Nie wyznacza nowych terenów rozwojowych, a niektóre zawęża w stosunku do ustaleń studium (choć to zawężenie nie wynika ze zmiany koncepcji zagospodarowania tylko zmiany sposobu zapisu). Różnice w ustaleniach obydwu dokumentów są więc pozorne - wynikają z różnicy w sposobie zapisu planistycznego, a nie ze zmiany podejścia do rozwoju gminy. Ustalenia studium pozwalały na znacznie większe rozpraszanie nowego zagospodarowania, a więc sprzyjały nieracjonalnej gospodarce przestrzenią. Ponadto nowe zagospodarowanie powstawało niezależnie od ustaleń studium na podstawie decyzji o warunkach zabudowy i zagospodarowania terenu i obecnie w planie całość wykazywanej rozproszonej zabudowy, to adaptacja zabudowy już istniejącej – a nie stwarzanie warunków (wyznaczanie terenów) dla rozpraszania zabudowy. Warto podkreślić, że plan ogólny jest dokumentem o znacznie wyższym poziomie precyzji. Wykazano w nim szereg stref o przeznaczeniu mieszkaniowym lub zagrodowym – adaptujących istniejącą zabudowę. Nie były one pokazane w studium – ale nie dlatego, że nie było tej zabudowy, tylko że sposób pokazywania ustaleń graficznych w studium był bardziej ogólny i nie zawsze były one ujawnione.
- 3) Podkreślić należy, że obowiązujące studium zostało przyjęte w 2012 roku, a więc jest zdezaktualizowane, ale gmina Dobre nie jest obszarem intensywnych procesów rozwojowych. W przestrzeni gminy nie zaszły na tyle istotne zmiany, by nastąpiła zamiana struktury funkcjonalno-przestrzennej. Gmina sporządza nowy dokument

planistyczny nie dlatego, że wymagają tego jej potrzeby rozwojowe, tylko ze względu na obbligo posiadania POG. To w bardzo dużym stopniu wyjaśnia brak istotnych zmian w koncepcji rozwoju gminy – POG ujmuje w zasadzie te same założenia rozwojowe, tylko ujęte w innej formie zapisu.

- 4) Reasumując – plan ogólny nie zmienia koncepcji rozwoju przestrzennego gminy. Dostosowuje koncepcję przedstawioną w SUIKZP do sposobu zapisu wymaganego przez POG. Z kolei określone dla POG wymogi z jednej strony niweczą koncepcyjny/wizyjny charakter tego dokumentu, ale z drugiej – wymuszają dużo większą precyzję zapisów. Kluczową zmianą – o bardzo dużych skutkach środowiskowych – jest jednak przede wszystkim znacznie ograniczenie powierzchni, w której może dojść do realizacji nowego zagospodarowania.

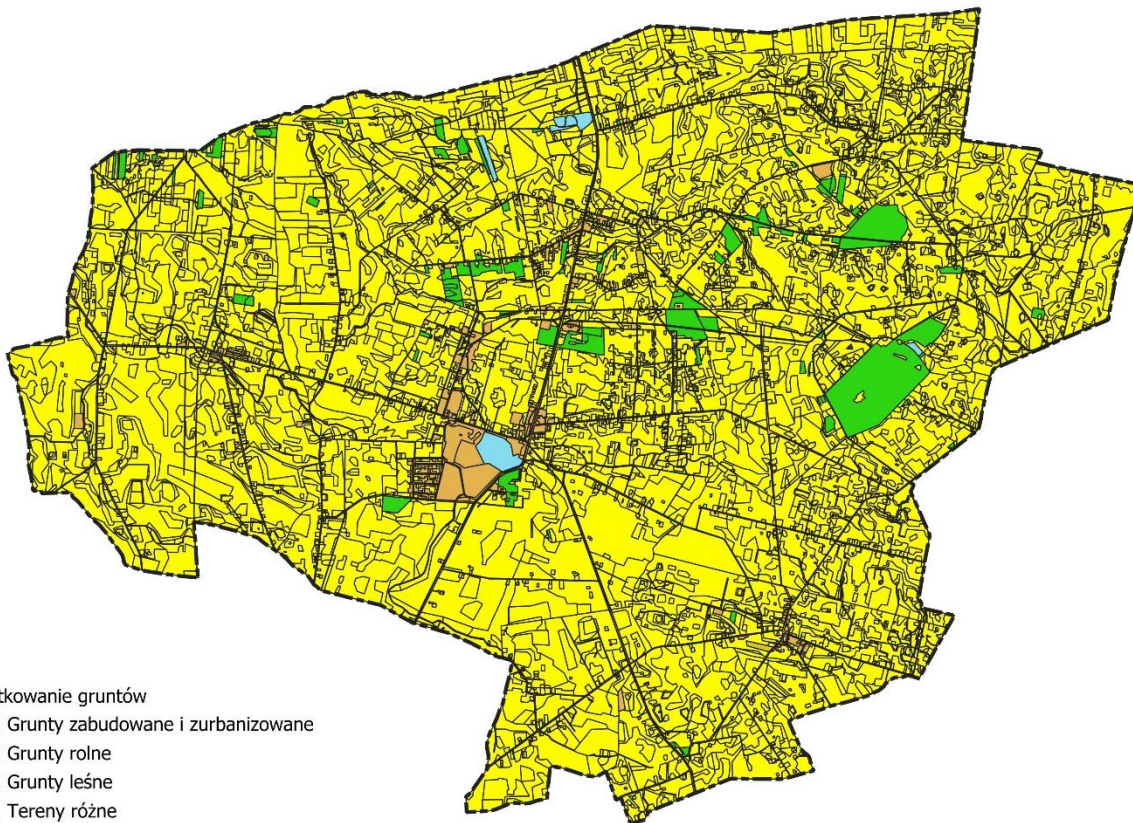
Prognozę sporządzono analizując przewidywane oddziaływania na 13 aspektów: sieć Natura 2000, różnorodność biologiczną, ludzi, zwierzęta, rośliny, wodę, powietrze, powierzchnię ziemi, krajobraz, klimat, zasoby naturalne, zabytki, dobra materialne (uwzględniając zależności między tymi elementami środowiska i między oddziaływaniami na te elementy). Wyniki analiz dla powyższych zagadnień przedstawiono w układzie tabelarycznym i dodatkowo zawarto komentarze wyjaśniające podstawę dokonanej oceny.

Niezbędnym elementem prognozy jest ocena scenariusza zaniechania realizacji ustaleń zapisanych w badanym dokumencie (tzw. opcja zerowa), co może się wiązać z wystąpieniem zarówno negatywnych, jak i pozytywnych konsekwencji. Analizowany projekt planu jest specyficzny, bowiem stanowi przeniesienie koncepcji rozwoju zawartej w studium uwarunkowań i kierunków zagospodarowania przestrzennego, do nowej formuły dokumentu, jaką stanowi plan ogólny gminy. Sporządzenie planu nie wynika z potrzeb związanych z nową koncepcją rozwoju przestrzennego gminy, tylko z obbligo sporządzenia nowego rodzaju dokumentu. Jednocześnie wymogi określone przepisami, nakazują dostosowanie skali terenów służących poszczególnym funkcjom, zwłaszcza mieszkalnictwu, do spodziewanego zapotrzebowania. Gmina Dobrze jest jednostką niewielką, o niekorzystnych prognozach rozwoju demograficznego. Dlatego też tereny służące rozwojowi nowego zagospodarowania, zwłaszcza strefy SJ, SW, SU, SP uległy znacznemu zmniejszeniu w stosunku do tych wyznaczanych na podobne cele w Studium. Skala zmniejszenia to aż ponad 500 ha. Podkreślić należy, że nie dochodzi tu do zmiany koncepcji rozwoju przestrzennego gminy – rozmieszczenie terenów o określonym przeznaczeniu pozostaje takie, jak zakładano wcześniej, relacje pomiędzy miejscowościami/częściami gminy pozostają takie same – jedynie dochodzi do racjonalizacji i optymalizacji powierzchni wskazywanych na te cele. Jest ona wyraźnie mniejsza, stanowi aż około 7% całej powierzchni gminy. Zmniejszenie powierzchni, w których może/mogła być realizowana nowa zabudowa niesie szereg skutków środowiskowych – w praktyce wyłącznie pozytywnych. Jest to: ograniczenie zajętości, degradacji, fragmentacji gleb (w tym gruntów o bardzo wysokiej przydatności dla rolnictwa – a około połowa terenów miało taki charakter), ograniczenie zmian w krajobrazie i lepszy stan ładu przestrzennego, poprawa zdolności do obsługi w zakresie infrastruktury technicznej (np. poprawa warunków odprowadzania i oczyszczania ścieków), poprawa zdolności do obsługi ludności w zakresie usług (wpływ na jakość życia mieszkańców). Jedynym skutkiem negatywnym jest ograniczenie wyboru lokalizacji dla realizacji nowej zabudowy – ale ta swoboda wyboru powodowała ryzyko dużego rozpraszania zabudowy, czego skutki negatywne są jednoznaczne, potwierdzone i wieloaspektowe (z punktu widzenia skutków środowiskowych – obecnie przyjęte rozwiązanie jest znacznie bardziej właściwe). Niezależnie od powyżej opisanych korzyści związanych z optymalizacją gospodarki przestrzennej, przyjęte w Planie rozwiązania nie niosą żadnych dodatkowych/nowych skutków negatywnych. Opcja zerowa jest więc rozwiązaniem zdecydowanie gorszym, niż przyjęcie Planu i realizacja polityki rozwoju przestrzeni gminy w oparciu o jego ustalenia.

Ogólna konkluzja z wykonanej prognozy jest następująca: Plan ogólny jest sporządzany nie dlatego, że gmina potrzebuje aktualizacji dotychczas obowiązującego dokumentu, tylko ze względu na obbligo posiadania planu ogólnego w związku z reformą planowania przestrzennego i zmianami przepisów. Koncepcja rozwoju przestrzeni określona wcześniej w studium jest obecnie powtórzona w planie ogólnym – jednak różny sposób zapisu planistycznego i wyrazu graficznego planu i studium prowadzi do wyraźnych różnic w sposobie przedstawienia (ale nie w meritem!). Wymóg dostosowania skali terenów rozwojowych do rzeczywistego zapotrzebowania spowodował znaczące ograniczenie terenów, w których możliwa była realizacja nowego zagospodarowania. Jest to dobra zmiana – racjonalizująca politykę przestrzenną gminy.

Prognoza nie wykazuje więc zagrożeń dla środowiska wynikających z ustaleń projektu Planu ogólnego.

Załącznik – charakterystyka środowiska gminy Dobrze

Użytkowanie gruntów

- Grunty zabudowane i zurbanizowane
- Grunty rolne
- Grunty leśne
- Tereny różne
- Grunty pod wodami

Użytkowanie gruntów

Źródło: Urząd Gminy w Dobrem

Użytkowanie gruntów

Na ogólną powierzchnię 70,8 km² składają się: użytki rolne - zajmujące ponad 6,4 tys. ha, grunty leśne – zajmujące niespełna 222 ha, grunty zabudowane i zurbanizowane – zajmujące 302 ha, grunty pod wodami – zajmujące tylko 37 ha. Użytki rolne zajmują więc prawie 87% powierzchni gminy (z ogólnej sumy ponad 82% to grunty orne), a lasy zaledwie 3%. Jest to struktura typowa i często spotykana w południowej części województwa, ale mocno odróżniająca się od przeciętnej wojewódzkiej (średnia województwa ma znacznie wyższy udział lasów, kosztem dużo niższego udziału użytków rolnych).

Struktura użytkowania gruntów w gminie nie stanowi więc szczególnie sprzyjającego ale też nie stanowi szczególnie ograniczającego rozwój uwarunkowania. Jest w dużym stopniu zależna od warunków przyrodniczych mających tu miejsce. Mała powierzchnia lasów i wód w praktyce wyklucza rozwój funkcji rekreacyjnej oraz bardzo ogranicza potencjał środowiskowy gminy.

Struktura użytkowania gruntów

Grupa (kategoria gruntu)	Rodzaj użytku gruntowego		Oznaczenie rodzaju według EGiB (OFU)	Powierzchnia w ha	Powierzchnia w %
Grunty rolne	użytki rolne	grunty orne	R	5825,0	82,3
		sady	S	51,7	0,7
		łąki trwałe	Ł	244,0	3,4
		pastwiska trwałe	Ps	83,1	1,2
		grunty rolne zabudowane	Br	161,0	2,3
		grunty pod rowami	W	39,8	0,6
		grunty zadrzewione i zakrzewione na użytkach rolnych	Lzr	3,0	0,0
	nieużytki		N	111,5	1,6

Grunty leśne	las		Ls	221,9	3,1
	grunty zadrzewione i zakrzewione		Lz	0,0	0,0
Grunty zabudowane i zurbanizowane	tereny mieszkaniowe		B	50,7	0,7
	tereny przemysłowe		Ba	29,0	0,4
	inne tereny zabudowane		Bi	22,6	0,3
	zurbanizowane tereny niezabudowane lub w trakcie zabudowy		Bp	25,3	0,4
	tereny rekreacyjno-wypoczynkowe		Bz	4,2	0,1
	tereny komunikacyjne	drogi	dr	153,3	2,2
		tereny kolejowe	Tk	14,3	0,2
		inne tereny komunikacyjne	Ti	2,3	0,0
		grunty przeznaczone pod budowę dróg publicznych lub linii kolejowych	Tp	0,1	0,0
Grunty pod wodami	grunty pod wodami powierzchniowymi płynącymi		Wp	26,2	0,4
	grunty pod wodami powierzchniowymi stojącymi		Ws	11,0	0,2
Tereny różne			Tr	1,2	0,0

Źródło: Obliczenia własne na podstawie danych Urzędu Gminy w Dobrem

Położenie na tle jednostek fizyczno-geograficznych

Pod względem fizyczno-geograficznym, gmina Dobro leży w podprovincji Pojezierza Południowobaltyckie, makroregionie Pojezierze Wielkopolskie, mezoregionie Pojezierze Kujawskie.

Geologia i ukształtowanie terenu

Gmina Dobro cechuje się dwudzielnym charakterem form powierzchniowych. Część północną stanowi dolina, którą wody pra-Wisty odpływały ku zachodowi w fazie poprzedzającej powstanie pradoliny Noteci. Powstała więc ona w fazie pomorskiej zlodowacenia. Jest wypełniona mułkami, piaskami i żwirami rzeczno-fazowymi pomorskiej oraz dużo młodszymi – holoceniowymi namułami. Pozostała część gminy to utwory moreny dennej, budowanej przez piaski, żwiry i głazy lodowcowe oraz gliny zwłotowe (utwory te występują mozaikowo w przestrzeni gminy). Rzeźbę terenu tworzą więc głównie połacie wysoczyzn morenowych. Wklęsłe formy terenu są reprezentowane przez niezbyt liczne zagłębienia wytopiskowe, wypełnione namułami. W pokrywie glebowej swój udział zaznaczają przede wszystkim utwory płowe i brunatne, rzadziej rdzawe. Pod względem użytkowania ziemi, gmina ma charakter zdecydowanie rolniczy, lasów jest niewiele.

Rzeźba terenu, pochodząca z fazy poznańsko-dobrzyńskiej jest już dość silnie zdenudowana. Teren jest przeważnie płaski lub lekko falisty, z niewielkimi deniwelacjami wysokości względnej. Nie występują tu wyraźne pasma wzgórz ani głębokie doliny, a formy terenu mają raczej łagodny przebieg. Można spotkać lokalne obniżenia terenowe oraz niewielkie formy związane z działalnością wód powierzchniowych i procesami polodowcowymi, jednak nie zmieniają one ogólnego obrazu krajobrazu jako równinnego, rolniczego i mało urzeźbionego. Taki typ rzeźby terenu sprzyja rozwojowi osadnictwa i upraw rolnych, co potwierdza bardzo wysoki udział użytków rolnych w strukturze powierzchni gminy. Rzędna powierzchni terenu, poza doliną w północnej części gminy, waha się średnio w przedziale 90-95 m n.p.m., przy czym najniższy położony punkt (poziom wody w Kanale Bachorze) znajduje się na około 82 m n.p.m., a najwyższy (wyniesienie w Dobro-Kolonia na pograniczu z gminą Radziejów) – na wysokości niespełna 101 m n.p.m.

Dostępne dane nie wskazują na możliwość występowania predyspozycji do rozwoju ruchów masowych ziemi. Dane Państwowego Instytutu Geologicznego (SOPG – System Ochrony Przeciwosuwiskowej) wskazują, że na omawianym obszarze nie ma aktywnych osuwisk i terenów zagrożonych ruchami masowymi.

Klimat

Według klasyfikacji regionów klimatycznych Polski przeprowadzonej przez W. Okołowicza, gmina Dobro leży w centralnej części klimatycznego „subregionu kujawskiego”. Dla obszaru tego identyfikuje się następujące, podstawowe wyznaczniki klimatu: duża liczba dni pochmurnych, bardzo mały opad - najniższy w kraju (stanowiący przeszkodę dla w pełni efektywnego wykorzystania potencjału rolniczego). Szczegółowe parametry charakteryzujące klimat, są następujące:

- opady atmosferyczne wynoszą 500-550 mm, z czego ponad połowa (ok. 300-350 mm) przypada na półrocze letnie,
- średnie temperatury roczne wynoszą ok. 8 °C przy czym w lipcu przekraczają 18,5 °C a w styczniu wynoszą ok. - 3 °C,
- okres wegetacyjny trwa 210-215 dni,
- termiczne lato trwa przeciętnie ok. 90-100 dni,
- termiczna zima trwa przeciętnie ok. 85 dni,

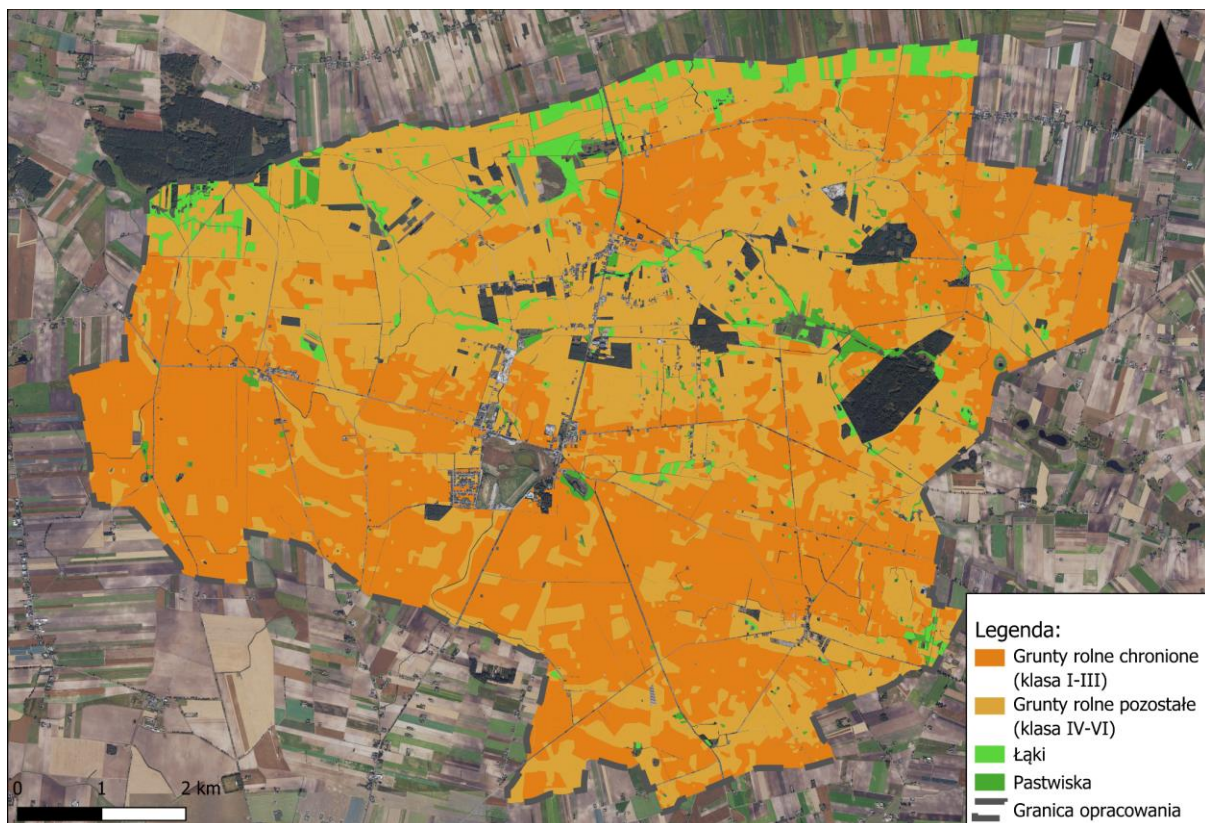
- średnia liczba dni mroźnych wynosi ok. 35-40, natomiast bardzo mroźnych (gdy temperatura maksymalna nie przekracza -10°C wynosi 2-3),
- średnia liczba dni gorących wynosi 35, a dni upalnych (z temperaturą ponad 30°C) 5 do 6,
- liczba dni pogodnych wynosi 35-40,
- liczba dni chmurnych wynosi 120-130,
- pokrywa śnieżna występuje w okresie trwającym ok. 70 dni,
- przeciętne roczne usłonecznienie wynosi 1500-1600 godzin,
- notuje się zdecydowaną przewagę wiatrów zachodnich, w następnej kolejności południowo-zachodnich i północno-zachodnich.

Pewne lokalne modyfikacje klimatu mogą być powodowane zróżnicowaniem rzeźby terenu, a przede wszystkim występowaniem obniżen terenu o wyższej wilgotności (przede wszystkim znacznie częstsze byłyby w takich warunkach mgły). Taki charakter może mieć północna część gminy. Żadna z miejscowości nie jest na tyle duża by powodować typowe efekty „miejskiej wyspy ciepła”.

Gleby i przydatność rolnicza gruntów

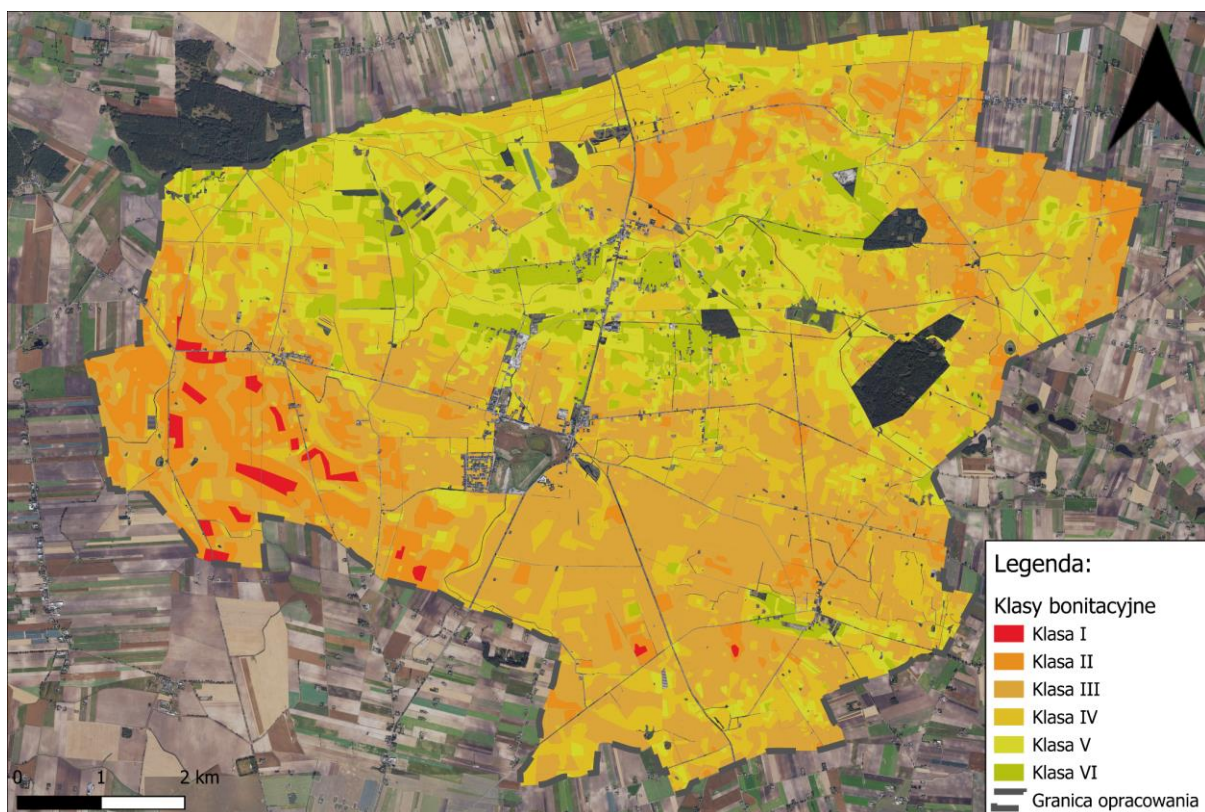
Konsekwencją genezy form morfologicznych występujących na terenie gminy Dobre jest ich litologia, a tym samym charakter pokrywy glebowej. W strukturze gleb części południowej (większy udział glin) zdecydowanie dominują czarne ziemie właściwe, na których wykształcają się kompleksy 1-4 (1 - Kompleks pszenney bardzo dobry, 2 – Kompleks pszenney dobry, 3 – Kompleks pszenney wadliwy, 4 – Kompleks żytni bardzo dobry). W części środkowej przeważają czarne ziemie zdegradowane oraz gleby brunatne wyługowane i kwaśne. Tu przeważają kompleksy 5-7 (5 – Kompleks żytni dobry, 6 – Kompleks żytni słaby, 7 – Kompleks żytni bardzo słaby). Gmina cechuje się więc dobrą przydatnością rolniczą, zaliczana jest do obszarów najbardziej produktywnych – Wskaźnik jakości Rolniczej Przestrzeni Produkcyjnej wynosi aż 77,9 pkt.

W gminie Dobre aż 47,3% powierzchni gleb, zajmują gleby chronione, klas bonitacyjnych I-III, wśród których gleby klas III stanowią prawie 36% wszystkich. Klasa I reprezentowana jest symbolicznie, ale klasa II zajmuje aż ponad 10%. Ponad ¼ powierzchni stanowią gleby klas IV. Grunty o niskiej przydatności (V i VI oraz VIz) stanowią prawie ¼ ogółu. Duża część gleb na obszarze gminy narażona jest na erozję wietrzną w rejonach małej lesistości obszaru. Na stan gleb wpływają także czynniki pochodzenia antropogenicznego: 1) intensywne rolnictwo (stosowanie wysoko wydajnych maszyn, technik uprawy i hodowli, nadmierne wykorzystywanie nawozów mineralnych i środków ochrony roślin - co może prowadzić do degradacji chemicznej gleb - przeciążenia nadmierną ilością substancji chemicznych, w tym metalami ciężkimi, co prowadzi do zakwaszenia, zasolenia, alkalizacji, zmian jakościowych i ilościowych w próchnicy oraz degradacji fizycznej gleb (utrata określonej masy gleby, zmiany struktury gleby, nadmierne zagęszczenie i niekorzystne zmiany stosunków wodnych, erozja spowodowana niewłaściwym użytkowaniem gruntów), 2) komunikacja i transport samochodowy - przyczyniający się do zanieczyszczenia gleb położonych w bezpośrednim sąsiedztwie intensywnie użytkowanych szlaków komunikacyjnych (degradacja chemiczna).

Podział gminy Dobrze z uwagi na użytkowanie oraz klasę bonitacyjną

Źródło: Uzasadnienie do Planu

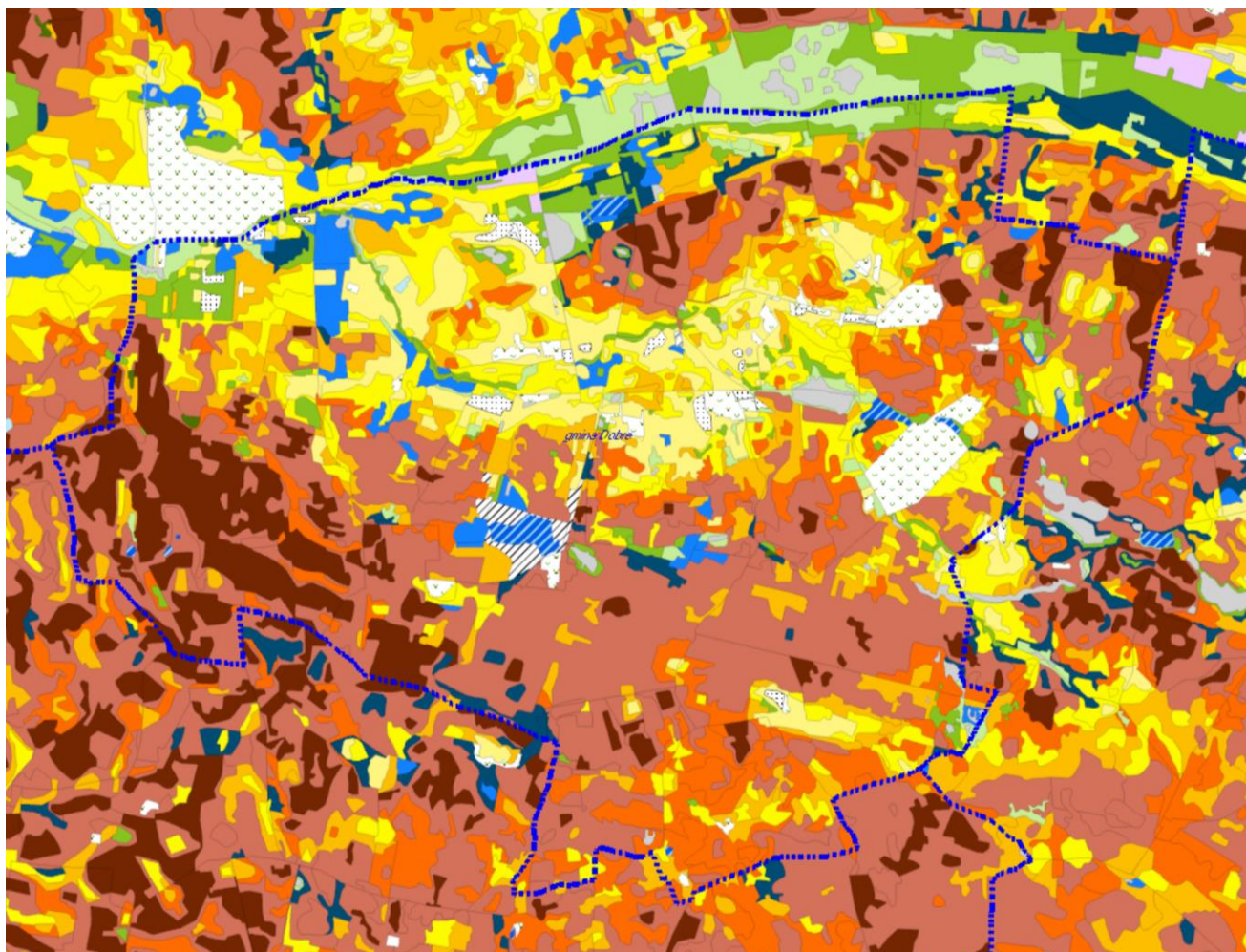
Podział gminy Dobrze na klasy bonitacyjne

Źródło: Uzasadnienie do Planu

Powierzchnia gruntów poszczególnych klas bonitacyjnych

Klasa I	Klasa II	Klasa IIIa	Klasa IIIb	Klasa IVa	Klasa IVb	Klasa V	Klasa VI i VIz
---------	----------	------------	------------	-----------	-----------	---------	----------------

56,0	686,4	1437,1	859,9	934,5	753,6	1022,0	520,2
0,9%	10,6%	22,2%	13,3%	14,4%	11,7%	15,8%	8,0%

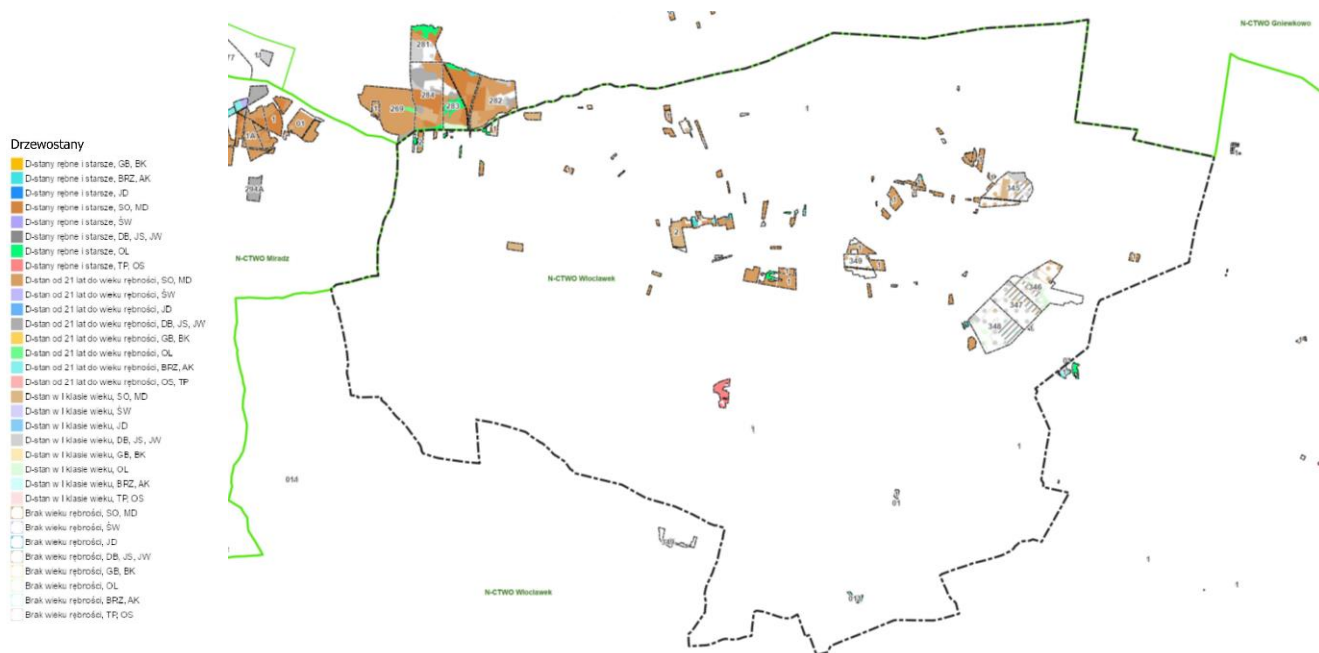
Mapa kompleksów rolniczej przydatności gleb.

Źródło: geoportal powiatu radziejowskiego

Lasy

Lasy zajmują 222 ha, a więc nieco ponad 3% powierzchni gminy, w dodatku są rozczłonkowane na kilka większych i kilkanaście bardzo małych kompleksów. W strukturze użytkowania gruntów stanowią element całkowicie nieznaczący. Obszar Gminy Dobie znajduje się w zasięgu nadleśnictwa Włocławek.

Najważniejszymi gatunkami lasotwórczym są dąb, sosna i brzoza.

Rozmieszczenie lasów – skład gatunkowy oraz wiek drzewostanu

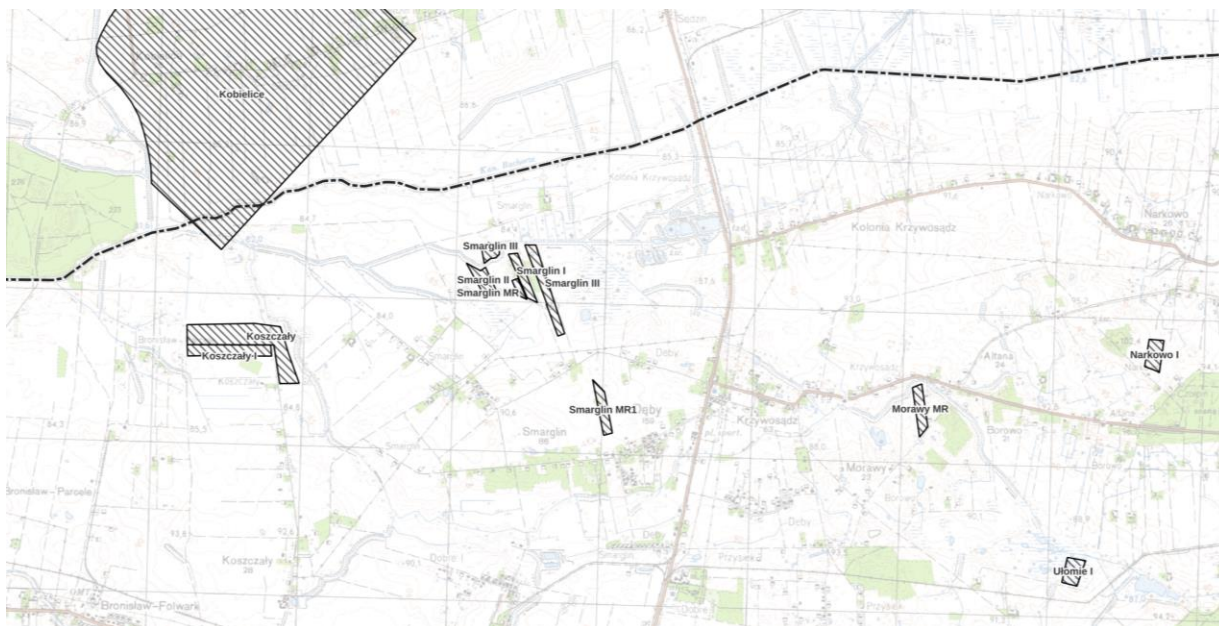
Źródło: usługa wms Banku Danych o Lasach

Surowce mineralne

Według Państwowego Instytutu Geologicznego na obszarze gminy Dobre zidentyfikowano 12 złóż kopalin. Aktualnie tylko nieliczne są eksploatowane. Wydobywa się piaski i żwiry. Na terenie gminy znajduje się także część złoża węgla brunatnego Kobielice oraz złoża torfu Ułomie I.

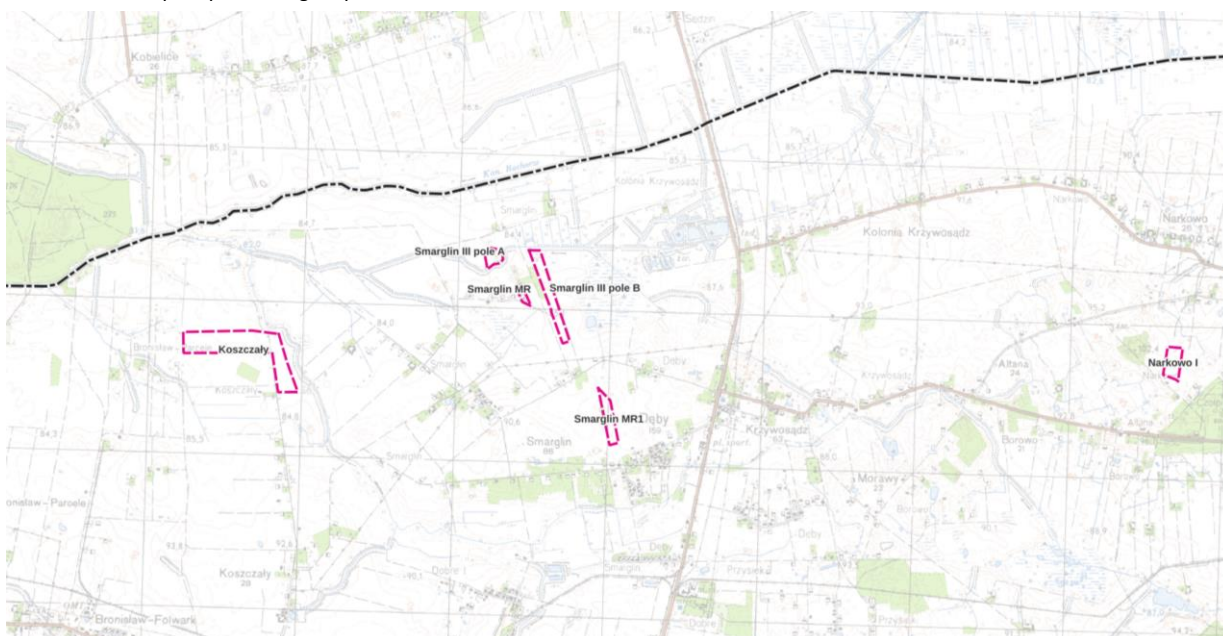
Lp.	Id	Nazwa złoża	Stan zag. kopaliny głównej
1	474	Kobielice	[P] złożo rozpoznane wstępnie
2	7463	Koszczały	[E] złożo zagospodarowane
3	21254	Koszczały I	[R] złożo rozpoznane szczegółowo
4	7462	Koszczały-Smarglin	[M] złożo skreślone z bilansu zasobów
5	21085	Morawy MR	[R] złożo rozpoznane szczegółowo
6	20889	Narkowo I	[E] złożo zagospodarowane
7	14245	Smarglin I	[Z] eksploatacja złoża zaniechana
8	14667	Smarglin II	[Z] eksploatacja złoża zaniechana
9	17254	Smarglin III	[T] złożo eksploatowane okresowo
10	21082	Smarglin MR	[R] złożo rozpoznane szczegółowo
11	21083	Smarglin MR1	[E] złożo zagospodarowane
12	15383	Ułomie I	[R] złożo rozpoznane szczegółowo

Źródło: Opracowanie własne na podstawie: <https://midas-app.pgi.gov.pl/ords/r/public/midas/zl-wyszukiwanie?clear=100,101> (data dostępu: 15.05.2026)

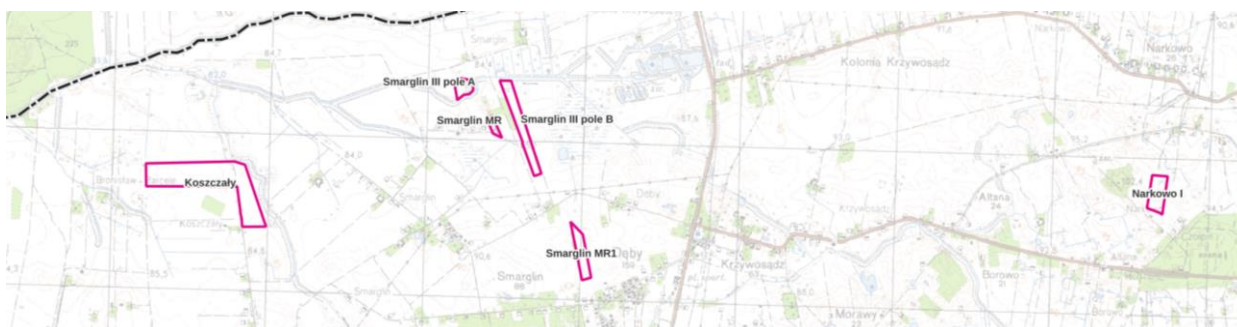
Złóża.

Źródło: Państwowy Instytut Geologiczny

Obszary górnicze.

Źródło: Państwowy Instytut Geologiczny

Tereny górnicze.

Źródło: Państwowy Instytut Geologiczny

Wody powierzchniowe i podziemne

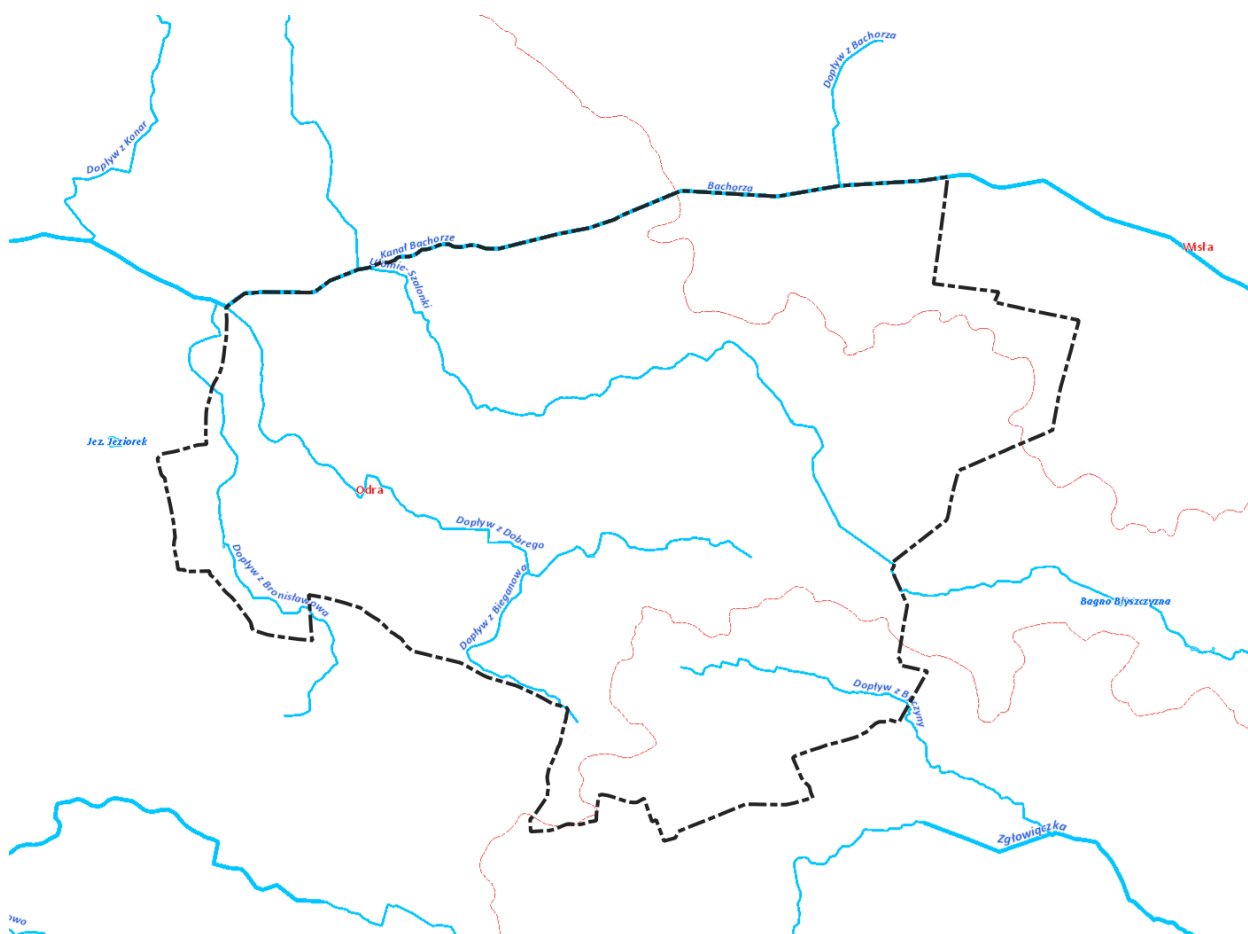
Stosunki wodne na terenie gminy są, wskutek opisanych wcześniej uwarunkowań geomorfologicznych, zróżnicowane.

Gmina leży w strefie przebiegu działu wodnego I-rzędu – większość jej powierzchni położona jest w dorzeczu Odry, ale części północno-wschodnia oraz południowo-wschodnia – w dorzeczu Wisły.

Główną osią hydrologiczną gminy jest Kanał Bachorze (funkcjonujący także pod nazwą Kanał Piastowski) – kanał wodny o długości 46,4 km, powstały w obecnej formie w połowie XIX w., łączący Noteć w Kruszwicy ze Zgłowiączką w Brześciu Kujawskim. Kanał przecina wododział Odry i Wisły, a więc jego wody w części zachodniej i wschodniej płyną w dwóch przeciwnych kierunkach. Ramię uchodzące do jeziora Gopło jest jednym z największych jego dopływów, natomiast ramię wschodnie uchodzi do Zgłowiączki, będącej dopływem Wisły. Ciek wykorzystuje pradolinę, którą wody pra-Wisły odpływały ku zachodowi w fazie poprzedzającej powstanie pradoliny Noteci. Później, przez długi czas dolina Bachorzy stanowiła ramię pomocnicze Wisły. Do XV wieku ciek ten stanowił drogę żeglowną, a obecnie jest kanałem melioracyjnym. Jego średni przepływ przy ujściu do Zgłowiączki wynosi zaledwie 0,15 m³/s. Lustro wody zalega na rzędnej 81,6-82,6 m n.p.m. Do Kanału Bachorzy uchodzi szereg cieków, ale charakteryzują się one niewielkimi przepływami, a w czasie suchych lat wysychają. Zlewnia Kanału Bachorze jest intensywnie użytkowana rolniczo, stąd głównym źródłem zanieczyszczeń są spływy obszarowe, a ich konsekwencją wysokie stężenie związków azotowych.

Cześć północno-wschodnia gminy stanowi zlewnię bezpośrednią Kanału – ta część jest odwadniana do Wisły. Największa część centralna gminy leży w zlewni ciek o nazwie Ułomie-Szalonki, a duża część południowa do zlewni Dopływu z Dobrego, który jest zasilany przez Dopływ z Bieganowa. Skrajnie zachodnią część gminy odwadnia Dopływ z Bronisławowa.

Jednak nie cała powierzchnia gminy odwadniana jest do Kanału Bachorze – część południowo-wschodnia, o pow. ok. 950 ha należy do zlewni Dopływu z Buczyny, który stanowi dopływ Zgłowiączki, część skrajnie południowa to zlewnia bezpośrednia Zgłowiączki. Zgłowiączka, która jest głównym ciekiem wschodnich Kujaw, nie biegnie przez teren gminy.

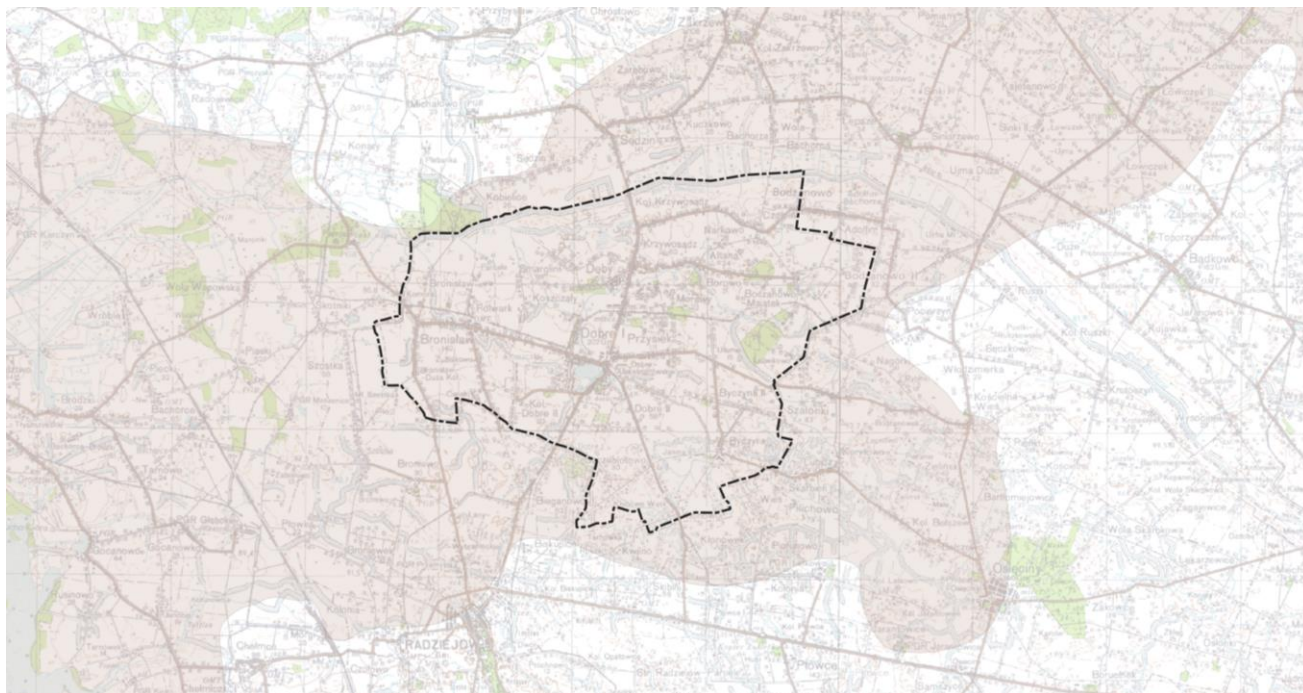

Gmina Dobrze pozbawiona jest naturalnych jezior. Większe zbiorniki są pozostałością działalności antropogenicznej – eksploatacji kopalin.

Warunki występowania pierwszego poziomu wód gruntowych są zróżnicowane. Zazwyczaj w takich uwarunkowaniach fizycznogeograficznych, jakie obserwowane są na terenie gminy, zwierciadło nie tworzy ciągłego poziomu i występuje na ogół na głębokości poniżej 1 m ppt. a często poniżej 4,5 m ppt. W zależności od lokalnych warunków mogą występować wody „wierzchówkowe” (w przewarstwieniach piaszczysto-żwirowych). W zagłębieniach bezodpływowych oraz w dolinach rzek wahania tego poziomu bywają znaczne i zależą np. od wielkości opadów, roztopów, itp. – występują często na głębokości do 2 m ppt. Wody te są podatne na zanieczyszczenia i w pewnych okolicznościach mogą stanowić problem w gospodarce rolnej ze względu na zbyt duże zawilgocenie gleby. Mogą też stanowić pewne ograniczenie w budownictwie, wymagając uwzględnienia stałego lub okresowego płytkiego zalegania wód.

Cały obszar gminy leży w strefie Głównego Zbiornika Wód Podziemnych o nazwie Dolina Kopalna Wielkopolska, oznaczonego numerem 144. Zbiornik jest położony na terenie województw kujawsko-pomorskiego, lubuskiego i wielkopolskiego, a zajmując powierzchnię ponad 4 tys. km² należy do największych w kraju. Gmina Dobre leży w pobliżu wschodniej jego krawędzi. Jest to zbiornik typu porowego, w utworach czwartorzędowych i zalicza się do tych o bardzo małej podatności na antropopresję.

Żadna część gminy nie jest zagrożona wystąpieniem powodzi.

Zasięg Głównego Zbiornika Wód Podziemnych nr 144 na tle gminy Dobro

Źródło: Państwowy Instytut Geologiczny

Na terenie gminy Dobro nie występują obszary szczególnego zagrożenia powodzią, wały przeciwpowodziowe oraz pasy o szerokości 50 m od stopy wału.

Ochrona przyrody

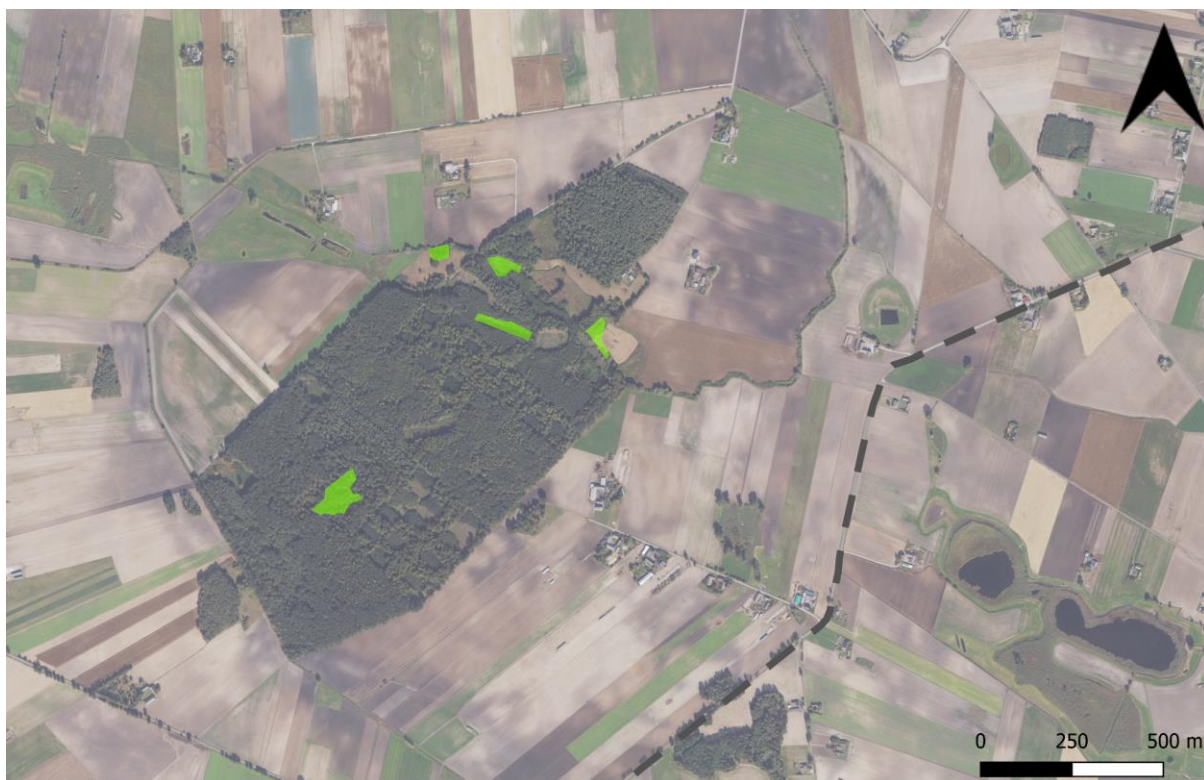
Gmina należy do obszarów o małej wartości środowiskowej. System obszarów chronionych reprezentowany jest przez formy o niskiej randze – użytki ekologiczne oraz pomniki przyrody.

Na terenie gminy ustanowiono 5 użytków ekologicznych, wskazanych w tabeli.

Użytki ekologiczne w gminie Dobro

Lp.	Miejscowość	Rodzaj użytku	Powierzchnia (ha)	Działka ewidencyjna	Akt ustanawiający
1	Bodzanowo	bagno	0,2800	346/2 obręb Bodzanowo	Rozporządzenie nr 32/98 Wojewody Włocławskiego z 19.11.1998 r. w sprawie uznania za użytki ekologiczne
2	Bodzanowo	bagno	0,3600	346/2 obręb Bodzanowo	
3	Bodzanowo	bagno	0,1800	346/2 obręb Bodzanowo	
4	Bodzanowo	bagno	0,2400	346/2 obręb Bodzanowo	
5	Bodzanowo	bagno	0,8000	działka nr 348 LP	

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Centralnego Rejestru Form Ochrony Przyrody; <https://crfop.gdos.gov.pl/CRFOP/search.jsf> (data dostępu: 14.05.2026)

Ryc. 2 Mapa Użytków ekologicznych w gminie Dobrze.

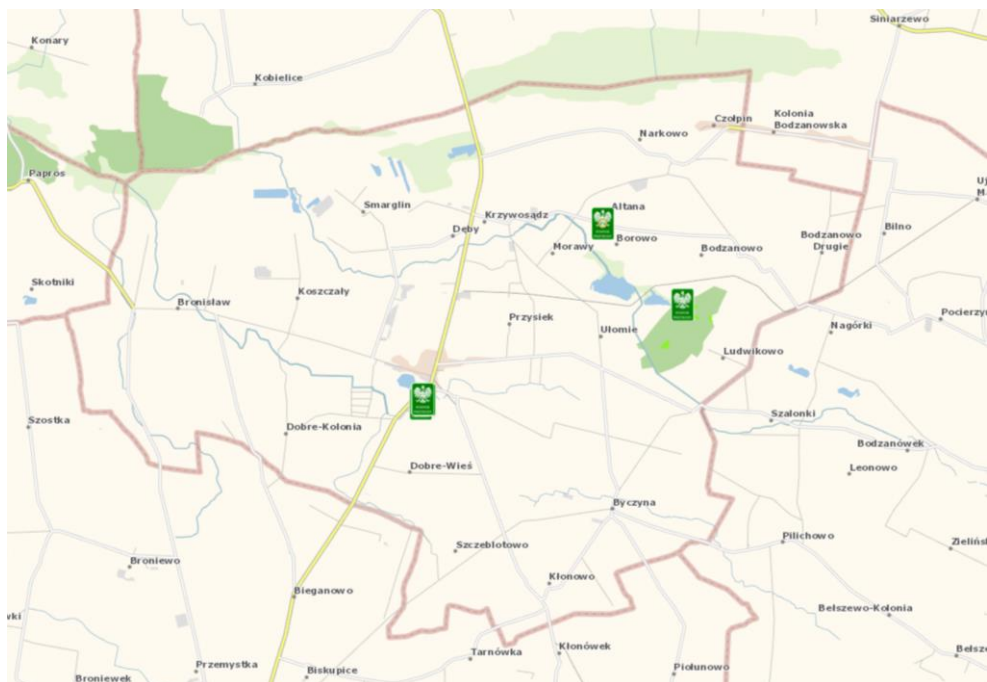
Źródło: Opracowanie własne w programie QGIS na podstawie: <https://www.gov.pl/web/gdos/dostep-do-danych-geoprzestrzennych> (dostęp: 14.05.2026)

Użytki ekologiczne w gminie Dobrze są uzupełnione taką samą liczbą (5) pomników przyrody.

Wykaz pomników przyrody w gminie Dobrze

Lp.	Typ pomnika	Gatunek/rodzaj pomnika/opis	Położenie	Akt prawny
1	Jednoobiektowy	Głaz narzutowy (fragment skały litej)	przy drodze lokalnej z Krzywosądzki do Bodzanowa na dz. ew. nr 20/4 obręb Altana będącej własnością Gminy Dobrze	Komunikat Nr 2/65 Wojewódzkiego Konserwatora Przyrody Wydziału Rolnictwa i Leśnictwa - Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Bydgoszczy z dnia 04.05.1965 r. w sprawie uznania za pomniki przyrody tworów przyrody w woj. bydgoskim
2	Jednoobiektowy	Drzewo gatunku Jesion wyniosły „Fraxinus excelsior”	rosnące w msc. Dobrze na dz. ew. nr 439 obręb Dobrze I, stanowiącej własność Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa	Zarządzenie nr 59/88 Wojewody Włocławskiego z dnia 20.12.1988 w sprawie uznania drzew za pomniki przyrody
3	Jednoobiektowy	Drzewo gatunku Lipa drobnolistna „Tilia cordata”	rosnące w msc. Dobrze na dz. ew. nr 439 obręb Dobrze I, stanowiącej własność Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa,	Zarządzenie nr 59/88 Wojewody Włocławskiego z dnia 20.12.1988 w sprawie uznania drzew za pomniki przyrody
4	Jednoobiektowy	Drzewo gatunku Platan klonolistny „Platanus xacerifolia”	rosnące w msc. Dobrze na dz. ew. nr 439 obręb Dobrze I, stanowiącej własność Krajowego Ośrodka Wsparcia Rolnictwa	Zarządzenie nr 59/88 Wojewody Włocławskiego z dnia 20.12.1988 w sprawie uznania drzew za pomniki przyrody
5	Jednoobiektowy	Drzewo gatunku Dąb szypułkowy (Quercus robur)	Drzewo rośnie w msc. Bodzanowo na dz. ew. nr 346/2 obręb Bodzanowo, stanowiącej własność Skarbu Państwa - Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe Nadleśnictwo Włocławek,	UCHWAŁA Nr XII/57/2015 RADY GMINY DOBRE z dnia 8 września 2015r. w sprawie ustanowienia pomnika przyrody

Źródło: Opracowanie własne na podstawie Centralnego Rejestru Form Ochrony Przyrody; <https://crfop.gdos.gov.pl/CRFOP/search.jsf> (data dostępu: 14.05.2026)

Rozmieszczenie pomników przyrody.

Źródło: CRFOP

Rekomendacje i wnioski zawarte w audycie krajobrazowym oraz krajobrazy priorytetowe

Audyt krajobrazowy dla województwa kujawsko-pomorskiego został przyjęty uchwałą nr LXI/851/23 Sejmiku Województwa Kujawsko-Pomorskiego z dnia 25 września 2023 r. w sprawie audytu krajobrazowego dla województwa kujawsko-pomorskiego. Teren gminy Dobrze jest wyjątkowo mało zróżnicowany pod względem krajobrazowym, gdyż został objęty granicami tylko 2 jednostek krajobrazowych wydzielonych w Audycie, przy czym jedna z nich obejmuje miejscowość Dobrze (04-315.55-59), a druga (04-315.55-13, zajmująca dużą powierzchnię – jedna z większych jednostek wyróżnionych w województwie; mająca swoją kontynuację w sąsiednich gminach) – pozostałą część gminy.

Żadna z jednostek nie została zakwalifikowana do kategorii „krajobrazów priorytetowych”, które zgodnie z definicją ustawową stanowią „krajobraz szczególnie cenny dla społeczeństwa ze względu na swoje wartości przyrodnicze, kulturowe, historyczne, architektoniczne, urbanistyczne, ruralistyczne lub estetyczno-widokowe, i jako taki wymagający zachowania lub określenia zasad i warunków jego kształtowania”.

Wspomniane jednostki nie należą do kategorii jednostek krajobrazowych, dla których formułuje się rekomendacje, które należy uwzględnić przy sporządzaniu mpzp.

OŚWIADCZENIE AUTORA PROGNOZY

Oświadczam, że spełniam wymagania określone w art. 74a ust. 2 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko.

Jestem świadomy odpowiedzialności karnej za złożenie fałszywego oświadczenia.

Adam Sławiński